

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 1—4 (1335—1338) e-mail: EKONOMIST_1972@ukr.net Лютий 2011 р.

СВЯТО

- Свято
- Офіцюз
- NEWS про ВУЗ
- Вчимося разом
- Подія
- Це круто
- Свідчення очевидця
- Цікаво
- Спортивні пристрасті
- Точка зору
- Знайомство зблизька
- Золоті ключі
- Туга
- Вітаємо
- Ювілеї

Історія одного свята

Офіційно День усіх закоханих існує вже понад 16 століть, але свята кохання відомі ще з часів древніх язичницьких культур.

Наприклад, римляни всередині лютого святкували фестиваль еротизму на честь богині кохання Juno Februta. Слов'яни теж мали своє свято, от тільки святкувалося воно не взимку, а на початку літа. Пов'язане воно з легендарною історією кохання Петра і Февронії й присвячувалося це свято Купалі - язичницькому слов'янському богу, сину Перуна.

Однак язичництво язичництвом, але є у свята конкретний "винуватець" - християнський священик Валентин. Ця історія датується приблизно 269 роком, у той час римською імперією правив імператор Клавдій II. Римська армія воювала і потребувала постійно нових сил для походів. Воєначальник був переконаний, що головним ворогом його грандіозних планів є шлюб, адже одружений легіонер значно менше дбає за слави імперії. І за того, щоб зміцнити бойовий дух своєї армії - імператор видав наказ, який забороняв легіонерам одружуватися. Але від цього вояки не перестали закохуватися. І на їх щастя знайшлася людина, котра, не боячись імператорського гніву, допомагала закоханим. Нею виявився священик на ім'я Валентин із міста Терни. Навіщо, він був справжнім романтиком, оскільки його улюбленим заняттям було примирення закоханих та написання так званих валентинок, які на прохання легіонерів він віршував та надсилав разом з квітами прекрасним дамам. Ясна річ, як тільки про це довідався імператор Клавдій - Валентина стратили.

Згодом як християнський мученик, який постраждав за віру, Валентин був канонізований католицькою церквою. А в 496 році римський папа Геласиус проголосив 14 лютого днем Святого Валентина.

З 1969 року в результаті реформи богослужіння покровитель закоханих разом з іншими римськими святими, відомості про яких недостовірні та суперечливі, був виключений з літургійного календаря католицької церкви.

Так це було чи якимось інакше, але найімовірніше саме відтоді повелося писати в день Святого Валентина записки - "валентинки". А ще вважається, що вінчання в день Святого Валентина обов'язково стане запорукою вічного кохання.

Масово День усіх закоханих відзначається з XIII століття в Західній Європі, а з 1777 р. - в США.

Традиція дарувати в цей день подарунки, яка міцніла з року в рік, для декого стала досить успішним бізнесом. Наприклад, на початку минулого століття у американців було прийнято надсилати своїм нареченим марципани, які були доволі дорогими.

В Японії традиція дарувати в цей день солодке з'явилася завдяки одній фірмі з виробництва шоколаду. Там почали святкувати день Святого Валентина в 30-ті роки, і до цих пір шоколад залишається найбільш популярним подарунком. Саме в Японії це свято нагадує "8 Березня для чоловіків", тому що японські чоловіки отримують більше подарунків, ніж жінки.

У прихистасних французів у день Святого Валентина прийнято дарувати дорогоцінності, а в романтичній Данії закохані посилають один одному засушені білі квіти.

В Британії незаміжні дівчата 14 лютого до сходу сонця мають стати біля вікна - найперший чоловік, якого вони побачать, згідно з повір'ям, і є їхнім судженим.

Зі святом доблесті і патріотизму!

23 лютого народ України відзначає День захисника Вітчизни! Це день вшанування всіх, хто причетний до цього високого звання.

Подвиги захисників Вітчизни - це та велична правда історії, яка невіддільна жодним змінам у сучасному трансформованому світі. Це велика школа виховання молоді, яка присвятила себе військовій справі. Це взірць дієвого патріотизму для кожного свідомого

громадянина та свідчення єдності поколінь.

Цитуючи Т. Г. Шевченка, "у своїй хаті своя сила, і правда, і воля," - святом обов'язком є вшанування тих, хто захищає свій дім, боронить свою правду - своєю силою і волею.

Тож багаторічного здоров'я вам, дорогі наші захисники, незламної волі, надійного родинного тилу, здійснення всіх мрій і побажань.

Конференція трудового колективу: звіт, проект Колективного договору, доповнення до Статуту

Наприкінці грудня відбулася конференція трудового колективу Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана.

На порядок денний було винесено такі питання:

1. Звіт про виконання Колективного договору університету за період 2007-2010 рр;
2. Обговорення проекту Колективного договору університету на період 2011-2013 роки та його затвердження (доповідав голова профкому М. С. Руденко);
3. Обговорення змін та доповнень до Статуту ДВНЗ "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана" (доповідав ректор університету А. Ф. Павленко).

У різню:

1. Про обрання комісії з трудових спорів університету;
2. Про обрання до складу Вченої ради університету.

Згідно з порядком денним, голова профкому викладачів та співробітників КНЕУ М. С. Руденко розпочав свою доповідь з того, що, незважаючи на кризові явища в економіці та політичну нестабільність у країні в цілому, та ситуація, що склалася за останні роки в нашому університеті, характеризується повною протилежністю.

Кількісний і якісний розвиток ВНЗ, зростання його авторитету в державі і за кордоном, розвиток соціального партнерства, наявність у колективі атмосфери творчого пошуку і злагоди. Кожен із трьох років (від 2007 до 2010) знаменував собою впевнений поступ вперед: від впровадження нового покоління освітньо-професійних програм і навчальних планів (що забезпечують підготовку фахівців на компетентнісних засадах) до прийняття цілісної комплексної програми інноваційного розвитку університету і надання йому статусу самоврядного (автономного) дослідницького національного університету.

Колективний договір (як форма соціального партнерства і вдосконалення демократичних принципів управління у вищих навчальних закладах) є двосторонньою угодою з соціально-економічними і трудовими питаннями між адміністрацією ВНЗ і колективом співробітників. Згідно з законодавством України, інтереси колективу представляють профспілкові комітети. В договорі визначаються взаємні обов'язки сторін, встановлюються локальні (місцеві) нормативні положення, що регламентують порядок найму на роботу, умови та оплати праці, соціальний захист. Ці положення не суперечать чинному законодавству, а доповнюють його залежно від умов і можливостей, надають додаткові соціальні гарантії, пільги та компенсації за рахунок коштів навчального закладу. Таким чином у Колективному договорі КНЕУ відтворюються не тільки основні правові положення про працю, які мають виняткове значення для співробітників університету, а й додаткові, порівняно з чинним законодавством, положення з оплати й умов праці, соціального захисту, тобто гарантії і пільги, що надаються саме керівництвом університету. Колективний договір спрямований на об'єднання зусиль та творче співробітництво сторін і має на меті визначення основних напрямів регулювання соціально-економічних і трудових відносин.

М. С. Руденко відзначив, що протягом дії Колективного договору хід його виконання щорічно обговорювався на засіданнях ректорату і профкому, на факультетах, кафедрах і в інших підрозділах університету. Результати виконання висвітлювали на сторінках газети "Економіст", а також у доповідях ректора на загальних зборах колективу університету перед початком кожного навчального року. Крім того, підсумки виконання Колективного договору 2007-2010 рр. були обговорені на звітно-виборчих профспілкових зборах у підрозділах університету у листопад-грудні 2010 р. З цією метою у трудові колективи профкомом були направили відповідні інформаційні матеріали. Врешті-решт на засіданнях профкому і ректорату у вересні 2010 р. було підбито підсумки виконання Колективного договору і засвідчено, що є всі підстави вважати його виконаним. У центрі уваги Колективного договору були питання оплати і стимулювання праці, питання трудових відносин, поліпшення умов та охорони праці.

Щодо умов про оплату і стимулювання праці у 2007-2010 рр. голова профкому наголосив, що за цей період у нашому колективі не було затримок виплати заробітної плати. У встановлені терміни здійснювалися всі соціальні виплати: премії, відпускні, лікарняні. На перший погляд нічого надзвичайного тут немає. Але якщо пригадати, що до цього часу в країні неоподолано таке ганебне явище, як поточна заборгованість із заробітної плати, що на сьогодні сягає понад 1,5 млрд. грн. (на жаль, бюджетна сфера, в тому числі й освіта, не є винятком), то ситуація, що склалася у нашому університеті з виплатою заробітної плати, має бути оцінена відповідним чином. Окрім цього, використовувалися окремі преміювання за виконання особливих доручень, виплати до ювілейних дат окремим працівникам, допомога пенсіонерам тощо. Щороку, згідно з Колективним договором, надавалась матеріальна допомога у зв'язку з різними сімейними обставинами. Найважливішим показником є те, що в такій допомозі нікому не було відмовлено.

Микола Степанович акцентував увагу на тому, що саме Колективний договір регулював 75 % зведеного кошторису витрат на заробітну плату і визначав інші напрями витрачання коштів, що яскраво свідчить про соціальний характер використання коштів університету.

У 2009 р. до діючого Колективного договору було внесено зміни, що стосувалися вдосконалення Положення про стимулювання праці, встановлення надбавок і доплат у Науково-дослідному інституті економічного розвитку, а також умов оплати при виданні навчальної та науково-методичної літератури, що позитивно вплинуло на результати роботи інституту й університету загалом.

Також М. С. Руденко коротко зупинився на трудових відносинах, оскільки в Колективному договорі їм було приділено особливу увагу. Він відзначив, що при прийомі на роботу, а також звільненні працівників відповідні служби в університеті строго дотримувалися чинного законодавства України. З профкомом узгоджувалися всі накази, за якими вводилися у дію нові нормативні документи з питань трудових відносин, розподілу навчального навантаження, зміни правил внутрішнього розпорядку. Все це засвідчує, що Колективний договір у цьому аспекті було виконано, що сприяло створенню ділової атмосфери, співпраці, нормальних виробничих відносин. Показовим є те, що до створення на минулій конференції Комісії з трудових спорів за 3 роки не надійшло жодної скарги на неправомірні дії адміністрації.

У Колективному договорі передбачалося здійснення заходів з поліпшення умов праці викладачів та співробітників. У цьому напрямі за 3 роки було зроблено немало:

● Закуплено обладнання для 75 робочих місць викладачів, на необхідність яких неодноразово вказувалося на зборах трудового колективу. Це дасть можливість застосовувати весь арсенал технічних засобів навчання.

● Обладнання багатьох кафедр змінилося як у кількісному, так і в якісному плані. Всі вони забезпечені комп'ютерною технікою, необхідними методичними виданнями, комп'ютерними програмами, виходом в Інтернет.

● Три новостворені кафедри (європейської інтеграції, міжнародного обліку і аудиту, фінансових ринків) забезпечуються новими меблями та комп'ютерною технікою.

● Завершені реконструкція басейну і будівництво кафе-їдальні у навчальному корпусі № 7.

● Створено музей історії університету.

● Проведена реконструкція санаторіо-профілакторію, відремонтовано службові, процедурні й особні приміщення, створено новий водолікувальний кабінет.

Вже цей короткий перелік того, що зроблено, засвідчує, що зобов'язання адміністрації з поліпшення умов праці, які були відображені в Колективному договорі, виконано.

Колективний договір передбачав також створення умов для забезпечення техніки безпеки, виробничої санітарії, здорових умов праці, необхідних для ефективного виконання працівниками своїх обов'язків.

Відповідно до Колективного договору адміністрація університету приділяла увагу лікуванню та оздоровленню викладачів та співробітників.

Микола Степанович зауважив, що у 2007-2010 рр. ректорат і профком надавали кошти на часткову оплату медичних послуг і придбання ліків у зв'язку з тяжкими захворюваннями, а також на допомогу у зв'язку з важким матеріальним становищем у сім'ї. Ці виплати відбувалися відповідно до "Положення", що є додатком до Колективного договору. Ще раз хочу підкреслити, що ситуація до цього часу складалася таким чином, що жодному заявникові про матеріальну допомогу з названих причин ні з боку ректорату, ні з боку профкому не було відмовлено.

Що стосується потреб у путівках, то всі ці роки, за відповідними заявками, профком повністю їх задовольняв.

Голова профкому також звернув загальну увагу на те, що у Колективному договорі було вирішено актуальні для трудового колективу університету соціально-побутові питання. Серед багатьох питань з цього напрямку найважливішим можна назвати житлову проблему. Протягом лише останніх кількох років викладацький колектив університету поповнили багато молодих викладачів. На сьогодні у контрольному списку вже зазначено понад 200 осіб, і процес включення до контрольного списку триває.

Що зроблено за 3 роки і які перспективи вирішення цієї проблеми?

Перш за все, завдяки відповідним рішенням ректорату, для молодих викладачів надано місця в гуртожитках. Саме завдяки цьому вони змогли отримати прописку, стати на чергу в районній Держадміністрації і бути включені до контрольного списку. Кардинальне вирішення житлової проблеми, що було передбачено Колективним договором, ґрунтувалося на отриманні університетом двох ділянок під будівництво і, відповідно, будівництві двох будинків. На сьогодні ситуація виглядає таким чином.

На одній ділянці (за адресою: вул. Дегтярівська, 28) уже розроблено і затверджено житловий проект. Але, на жаль, у сучасних ринкових умовах, як відомо, таке будівництво може відбуватися тільки за власні кошти співробітників університету. Зустріч із забудовником розчарувала наших співробітників, оскільки вартість житла виявилася завищеною. Майже всі написали заяви, що не можуть на таких умовах взяти участь у фінансуванні будівництва. Наразі адміністрація університету шукає інші варіанти.

Що стосується другої ділянки, то на сьогодні законодавчо оформлено її закріплення за університетом. Завершується робота над проек-

том будинку. Очевидно, що лише реалізація цих двох проектів будівництва житлових будинків дозволить найближчими роками зняти гостроту житлової проблеми університету. Нове керівництво Київської адміністрації дає надію щодо вирішення цієї проблеми, оскільки обіцяє приділяти особливу увагу будівництву житла для освітян.

М. С. Руденко зупинився ще на одній важливій проблемі, яка стосується і хвилює кожного з нас, до того ж, щодня, - це громадське харчування.

Слід відзначити, що у попередні роки в КНЕУ вже створено систему громадського харчування, до складу якої входять двоповерховий комплекс, 6 їдалень, 8 буфетів - це об'єднання може задовольнити потреби студентів і викладачів, та й усього колективу університету.

В Колективному договорі було поставлено певні завдання щодо вдосконалення у цій системі. Вся інфраструктура громадського харчування університету, згідно з Колективним договором, безкоштовно активно використовувалася нашими працівниками для проведення вечорів відпочинку, ювілейних дат, сімейних свят та ін.

Відповідно до вимог Колективного договору, в університеті створено всі умови для активного здорового життя, участі співробітників університету у роботі спортивних секцій, групах здоров'я та ін. Реалізація відповідних положень Колективного договору знайшла своє втілення у проведенні щорічних універсіад, у яких активну участь взяло до 500 викладачів і співробітників університету. Спортивні команди, з викладачів і співробітників, брали участь у змаганнях на першості району і міста - у багатьох з них виборювали призові місця. Ректоратом і профкомом, згідно з Колективним договором, виділялися необхідні кошти як для організації змагань, так і для відзначення переможців.

Так, наприклад, у вересні 2010 року (як і у попередні роки) було проведено спортивний вечір, присвячений підбиттю підсумків спартакиади КНЕУ і міських змагань. На цьому святі активним учасником універсіади, а також факультетам, що вибороли призові місця, було вручено кубки, грамоти, грошові премії, пам'ятні подарунки. За перше місце, яке зайняв фінансово-економічний факультет, профком виділив премію - 1900 грн., за друге місце, яке посів факультет аграрно-промислового комплексу, профком виділив 1800 грн., за третє місце, яке зайняв факультет економіки та управління, профком виділив премію - 1300 грн. Крім того, було премійовано викладачів, які відповідали за розвиток фізкультурно-масової роботи на факультетах на загальну суму 2550 грн. У Колективному договорі було передбачено умови, для культурного і естетичного виховання та розвитку членів трудового колективу. Протягом 3 років було проведено багато вечорів відпочинку, різноманітних конкурсів, святкування "Дня факультету", виставок, екскурсійних поїздок, зустрічей із композиторами, поетами, видатними людьми. Велику допомогу профкому і профбію факультетів у проведенні цієї роботи надавав Центр культури і мистецтв.

Ректорат і профком сприяли також організації краєзнавчих туристичних поїздок колективів структурних підрозділів, виділяючи для цього необхідні кошти і транспортні засоби. Таким чином, якщо характеризувати виконання Колективного договору за 2007-2010 рр. в цілому, то факти свідчать, що, незважаючи на фінансові труднощі, які виникли за останні роки, він виконувався успішно. Це стало можливим завдяки постійній турботі і контролю з боку адміністрації університету всіх проректорів, деканів, керівників служб і особисто ректора Павленка Анатолія Федоровича.

У підсумку М. С. Руденко вніс пропозицію прийняти відповідне рішення з цього питання, а саме, вважати Колективний договір Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана за 2007-2010 рр. виконаним.

Делегати конференції одногласно підтримали пропозицію голови профкому.

Після чого, згідно з порядком денним, Микола Степанович перейшов до розгляду другого питання порядку денного - **прийняття Колективного договору на 2011-2013 рр.**

Він відзначив, що всі регламентні норми з підготовки тексту Колективного договору виконано.

Особливістю роботи над проектом даного Колективного договору було те, що пропозиції кафедр було систематизовано й після обговорен-

том будинку. Очевидно, що лише реалізація цих двох проектів будівництва житлових будинків дозволить найближчими роками зняти гостроту житлової проблеми університету. Нове керівництво Київської адміністрації дає надію щодо вирішення цієї проблеми, оскільки обіцяє приділяти особливу увагу будівництву житла для освітян.

М. С. Руденко зупинився ще на одній важливій проблемі, яка стосується і хвилює кожного з нас, до того ж, щодня, - це громадське харчування.

Слід відзначити, що у попередні роки в КНЕУ вже створено систему громадського харчування, до складу якої входять двоповерховий комплекс, 6 їдалень, 8 буфетів - це об'єднання може задовольнити потреби студентів і викладачів, та й усього колективу університету.

В Колективному договорі було поставлено певні завдання щодо вдосконалення у цій системі. Вся інфраструктура громадського харчування університету, згідно з Колективним договором, безкоштовно активно використовувалася нашими працівниками для проведення вечорів відпочинку, ювілейних дат, сімейних свят та ін.

Відповідно до вимог Колективного договору, в університеті створено всі умови для активного здорового життя, участі співробітників університету у роботі спортивних секцій, групах здоров'я та ін. Реалізація відповідних положень Колективного договору знайшла своє втілення у проведенні щорічних універсіад, у яких активну участь взяло до 500 викладачів і співробітників університету. Спортивні команди, з викладачів і співробітників, брали участь у змаганнях на першості району і міста - у багатьох з них виборювали призові місця. Ректоратом і профкомом, згідно з Колективним договором, виділялися необхідні кошти як для організації змагань, так і для відзначення переможців.

Так, наприклад, у вересні 2010 року (як і у попередні роки) було проведено спортивний вечір, присвячений підбиттю підсумків спартакиади КНЕУ і міських змагань. На цьому святі активним учасником універсіади, а також факультетам, що вибороли призові місця, було вручено кубки, грамоти, грошові премії, пам'ятні подарунки. За перше місце, яке зайняв фінансово-економічний факультет, профком виділив премію - 1900 грн., за друге місце, яке посів факультет аграрно-промислового комплексу, профком виділив 1800 грн., за третє місце, яке зайняв факультет економіки та управління, профком виділив премію - 1300 грн. Крім того, було премійовано викладачів, які відповідали за розвиток фізкультурно-масової роботи на факультетах на загальну суму 2550 грн. У Колективному договорі було передбачено умови, для культурного і естетичного виховання та розвитку членів трудового колективу. Протягом 3 років було проведено багато вечорів відпочинку, різноманітних конкурсів, святкування "Дня факультету", виставок, екскурсійних поїздок, зустрічей із композиторами, поетами, видатними людьми. Велику допомогу профкому і профбію факультетів у проведенні цієї роботи надавав Центр культури і мистецтв.

Ректорат і профком сприяли також організації краєзнавчих туристичних поїздок колективів структурних підрозділів, виділяючи для цього необхідні кошти і транспортні засоби. Таким чином, якщо характеризувати виконання Колективного договору за 2007-2010 рр. в цілому, то факти свідчать, що, незважаючи на фінансові труднощі, які виникли за останні роки, він виконувався успішно. Це стало можливим завдяки постійній турботі і контролю з боку адміністрації університету всіх проректорів, деканів, керівників служб і особисто ректора Павленка Анатолія Федоровича.

У підсумку М. С. Руденко вніс пропозицію прийняти відповідне рішення з цього питання, а саме, вважати Колективний договір Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана за 2007-2010 рр. виконаним.

Делегати конференції одногласно підтримали пропозицію голови профкому.

Після чого, згідно з порядком денним, Микола Степанович перейшов до розгляду другого питання порядку денного - **прийняття Колективного договору на 2011-2013 рр.**

Він відзначив, що всі регламентні норми з підготовки тексту Колективного договору виконано.

Особливістю роботи над проектом даного Колективного договору було те, що пропозиції кафедр було систематизовано й після обговорен-

ня на радах факультетів направлено до робочої комісії університету.

Концепція та зміст нового Колективного договору зорієнтовані на:

1. Присвоєння університетові нового статусу - самоврядного (автономного) дослідницького національного університету - та прийняття програми інноваційного розвитку університету поставили на порядок денний необхідність принципів змін в організації, перш за все, навчальної і наукової роботи. А також поставили нові акценти у створенні нових технологій стимулювання науково-педагогічного персоналу, що і знайшло своє відображення у II і III розділах нового Колективного договору.

2. Виконання рішень попередньої конференції трудового колективу, головними спеціалістами університету при узгодженні з профкомом розроблено Положення про контрактну форму трудового договору. Контракт включає конкретні завдання, що витікають з посадових обов'язків викладача, які він повинен виконати у договірному періоді. Новий Колективний договір передбачає,

чає, що науково-педагогічні працівники вже з 1-го січня будуть працювати на умовах контракту. Введення такої принципово нової договірної форми трудових відносин дозволить унормувати і забезпечити належну організацію матеріального та морального заохочення всіх категорій працівників університету, забезпечити індивідуальний підхід до кожного, розкрити індивідуальні можливості і здібності кожного працівника та стимулювати їхню реалізацію.

3. Збереження попередніх напрацювань та подальший розвиток тих засад, що створюють можливості посилити захист інтересів членів трудового колективу КНЕУ.

Голова профкому акцентував увагу на додатках до нового Колективного договору. До них включено основні положення, що унормовують вирішення в університеті не тільки питань оплати та стимулювання праці, встановлення надбавок і доплат, а й виходу наукових і науково-педагогічних працівників на пенсію, надання матеріальної допомоги, умови оплати при виданні навчальної та науково-методичної літератури, оплати праці у Науково-дослідному інституті економічного розвитку, а також порядок компенсацій, надання допомоги і пільг у разі погіршення здоров'я або роботи в особливих умовах.

У новому Колективному договорі передбачено заходи щодо забезпечення умов для оздоровлення та лікування співробітників університету. Гарантується виділення коштів на придбання санаторно-курортних путівок і путівок на бази відпочинку та надання їх на пільгових умовах не тільки для співробітників, але і для членів їхніх сімей. Особливий акцент у новому Колективному договорі ставиться на повному використанні створених умов для культурно-мистецького розвитку та відпочинку членів колективу КНЕУ.

Проект Колективного договору передбачає також сприяння подальшому розвитку фізичного виховання та підвищенню фізичної культури співробітників та членів їхніх сімей, використовуючи для цього всі можливості фізкультурно-спортивного комплексу університету.

Таким чином робочою комісією розроблено проект змістовного і реального Колективного договору на новий термін (2011-2013 рр.), який передбачає шляхи вирішення актуальних для трудового колективу завдань.

Голова профкому вніс пропозицію розроблений робочою комісією проект Колективного договору Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана на 2011-2013 рр. затвердити.

Делегати конференції одностайно підтримали пропозицію.

Після цього з інформацією про зміни та доповнення до Статуту ДВНЗ "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана", а також про зміни у житті ВНЗ виступив ректор університету Анатолій Федорович Павленко.

"Шановні колеги, я розпочну свій виступ із народної мудрості: «Якщо тебе починають хвалити,

отже, потрібно починати працювати». Київський національний економічний університет зараз хвалять усі. Він на вершині слави. Ми маємо статус дослідницького. Займаємо призові місця в державних рейтингах. Найвищий рівень досягнуто, але дозволю собі повторитись, коли починають хвалити, потрібно починати працювати. Це народна мудрість, яка завжди була актуальною. Дякую трудовому колективу, який вивів університет на такий високий рівень. Життя стрімко йде вперед. Статус, який нам надали (самоврядного дослідницького університету), - це найвищий статус вищого навчального закладу в нашій державі. Ми увійшли до світової еліти університетів. У світі небагато дослідницьких ВНЗ. У Європі, наприклад, близько 70-80 університетів, у США більше. Перш за все, ми повинні усвідомити, що таке дослідницький університет. Хочу нагадати, що, згідно з постановою уряду, діяльність дослідницького університету перевіряється щорічно. Тому необхідно в діяльності, у нормативних документах, в науково-методичній документації, у статутних документах - скрізь передбачити підтримку і розвиток навчального закладу. На це направлені і зміни в Статуті, на це направлено Колективний договір, на це направлені робота вчених рад факультетів, робота кафедр і всіх структурних підрозділів університету. Я прошу про це не забувати і взяти за основу для ефективної роботи.

Що стосується Статуту університету, то він якраз це й передбачає. До нього внесені всі позиції, що базуються: а) на чинному законодавстві про вищу освіту; б) на законодавстві, яке ще буде прийнято. Я знаю зміст нового Закону "Про вищу освіту". Ми разом із проректором з науково-педагогічної роботи Анатолієм Михайловичем Коломатом багато працювали над цим документом, розробили розділ фінансово-господарської діяльності вищих навчальних закладів. Це більш прогресивний, динамічний закон. Він відкриває нові можливості, навіть у фінансовій сфері. В ньому написано, що кошти навчального закладу такого високого рівня, як КНЕУ, надходять у розпорядження університету й, згідно з Законом, ми можемо ними розпоряджатися. Тоді, можливо, збудеться наше величезне бажання все таки збудувати будинки на відведених ділянках. Робота з цього питання проведена, не побоююся цього слова, титанічна. Це питання відпрацьовано навіть на рівні Кабінету Міністрів України. Але виявилось, що навіть у

ситуації, коли 30% сплачує держава, а 70% - інвестори, досягнути успіху не вдалося. Зараз ми працюємо з новою владою, і маємо велике сподівання на допомогу.

Інший бік діяльності. До Статуту внесено всі зміни, які передбачено чинним законодавством щодо студентського самоврядування. У світових університетах високого рівня студентське самоврядування - права студентів - стоять надзвичайно високо. Студенти беруть участь у всіх процесах, які відбуваються в університеті, у студентських організаціях різного рівня, у міжнародних організаціях, аж до Ради Європи. Тобто ми повинні дивитись іншими очима на наших студентів. Це рівноправні учасники навчального процесу. Я узагальнюю, але якщо конкретизувати, то у нас, наприклад, введено в дію електронний журнал обліку поточної успішності студентів. Такої новачки не має жоден вищий навчальний заклад в Україні. До неї потрібно йти дуже довго. За досвідом до нас приїждять колеги, які також хочуть запровадити таку новачку, але це ціла система, над якою потрібно працювати роками. Це і плани самостійної роботи, і система оцінювання, це і психологія поведінки викладачів. Надзвичайно складна система, вона унікальна та індивідуальна для кожного університету. Ми у цій системі працюємо на середньому рівні. Бали виставляються на розсуд викладача. Деякі з викладачів ставлять бали, наприклад, 0,25; 0,75; 1,25. Викладачі таким чином "куражаться" над студентами. Мова не про всіх викладачів, а про окремі випадки.

Студенти самоврядного (автономного) університету - це студенти університету світового

рівня. Тому до Статуту внесено значні доповнення, які виходять із чинного законодавства щодо студентського самоврядування. Зважте на це.

Контрактна система. В усьому світі викладача оформлюють на роботу за контрактом. Як його призначають на посаду - це інша річ. У нас діє конкурсна основа. Обирали викладача і на цьому все закінчилося, він робить усе, що хоче, і поводить себе, як хоче. А в контракті, керуючись чинним законодавством, чітко прописана поведінка викладача під час роботи, його права і обов'язки. Звертаюся до наших шановних викладачів (особливо молодих, старші за віком викладачі вже мають значний досвід викладання, стару викладацьку школу, стаж), останнім часом бажає бути кращим ставлення викладача до своїх службових обов'язків, а особливо ставлення до студента. Я з усією повагою звертаюся до молодих колег. Перш за все, ви хоробрі люди, адже вирішили стати викладачами. Це не так просто. Ваше рішення стати викладачами, якщо бути відвертими, в умовах низької заробітної плати, це майже подвиг. Але якщо вже обрали нелегкий викладацький хліб, то, як кажуть, "взявся за гуж, то не говори, що не дуж". Давайте до цього ставитись відповідально. До речі, 70% студентів ми приймаємо за контрактом. Вони складають угоду, контракт з університетом. А викладач - вільна людина. Давайте з цією умовною волею закінчувати. Контракт дисциплінує викладача, робить його більш відповідальним, більш дисциплінованим у навчальній та науково-методичній роботі. Ми не нав'язуємо викладачеві, як йому навчати студентів. Це викладач має робити сам. Про це говорить чинне законодавство. Викладач самостійно вибирає науково-методичні прийоми. Ми ставимо рамкові умови. Якщо, наприклад, на поточному оцінюванні студент має набрати 50 балів, то йому потрібно надати можливість їх набрати. Скажіть відверто, всім надана така можливість? Далеко не всім. Я просто не хотів демонструвати останніх підсумків введення електронних журналів. Давайте впорядковувати роботу. Зважте на те, що перед нами в аудиторіях сидять розумні молоді люди - наші студенти. Як вони нас цінують, ви не знаєте, а я знаю.

Стосовно Колективного договору та контракту. Всі ці документи направлені на нормалізацію роботи трудового колективу. Ще раз підкреслюю, мова не йде про погану роботу колективу -

починають хвалити, треба, шановні, починати працювати". Я хочу запропонувати внести ще деякі зміни до Статуту. У нас був Міжнародний християнський університет - філія Міжнародного християнського університету. З освітнянської мапи світу цей навчальний заклад зник, його немає. Ми залишилися з цим підрозділом один на один. Щодо керівництва, то невідомо, чи є воно взагалі. Є власник нашого підрозділу. Після приїзду якого стало відомо, що диплом цього університету втратив свою вагу, тому було прийнято рішення про його закриття. Християнський університет поступово втратив свої позиції. Але для того, щоб розпочати процес виведення його зі складу університету, потрібно вивести його з університетського Статуту, адже там записано, що Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана як організація несе відповідальність за діяльність тієї організації, яка зазначена у Статуті. На нарадах прийнято рішення вивести його зі складу КНЕУ. Перш за все, хочу, щоб ви підтримали пропозицію щодо виведення Міжнародного християнського університету зі складу Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана. Надалі, якщо він реорганізується, то його знову можна вивести до Статуту КНЕУ. Але на сьогодні такої назви - Міжнародний християнський університет (як структурний підрозділ світової мережі університетів) не існує. Перш за все, за назвою.

І наприкінці хочу сказати, що ми маємо сили, наснагу, маємо видатний, творчий колектив. Я завжди і скрізь розповідаю про нього з гордістю. Такий колектив не часто зустрінеш в нашій державі, я кажу це відверто, без вихвалень, із справедливою оцінкою того, що маємо. Але все ж видатному колективові потрібно для більших висот виходити на ще більш якісний рівень своєї діяльності. Я щиро закликаю вас до цього".

За пропозицією ректора зміни та доповнення до Статуту ДВНЗ КНЕУ імені Вадима Гетьмана затверджено.

За наступним пунктом порядку денного було обрано Комісію з трудових спорів, у яку від Університету було включено:

а) від адміністрації:

Бережа Андрій Мартинович - заступник першого проректора, директор навчального центру (голова комісії); Ткачук Тетяна Володимирівна - помічник першого проректора, начальник відділу кадрів; Овсяннікова Тетяна Василівна - начальник юридичного відділу; Роганов Валерій Володимирович - начальник адміністративно-господарського відділу; Васильков Володимир Георгійович - заступник декана факультету економіки та управління; Загородній Ігор Петрович - заступник декана факультету міжнародної економіки і менеджменту; Мотяжев Володимир Іванович - заступник декана факультету маркетингу; Поплюйко Андрій Миколайович - заступник декана обліково-економічного факультету.

б) від трудового колективу:

Погорелов Сергій Борисович - заступник голови профкому університету (заступник голови комісії); Гриненко Анатолій Михайлович - член профкому, професор кафедри управління персоналом; Брегеда Анатолій Юхимович - член профкому, доцент кафедри політології і соціології; Назаренко Олена Аркадіївна - голова профбюро юридичного факультету; Зайченко Ольга Миколаївна - заступник головного бухгалтера університету; Ходакевич Сергій Іванович - заступник декана, голова профбюро кредитно-економічного факультету; Бармак Анатолій Петрович - член профкому, начальник технічного відділу забезпечення навчального процесу.

Також, відповідно до статті 34 "Про вищу освіту", Конференція трудового колективу, яка є вищим колегіальним органом громадського самоврядування університету, обирає виборних представників до складу Вченої ради університету за поданням структурних підрозділів, у яких вони працюють.

Трудовий колектив підтримав такі кандидатури:

1. Від факультету міжнародної економіки і менеджменту: Галенко Оксана Миколаївна, доктор економічних наук, завідувач кафедри міжнародного обліку та аудиту; Чужиков Віктор Іванович, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри європейської інтеграції.

2. Від кредитно-економічного факультету: Вільчинський Юрій Михайлович, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії.

3. Від фінансово-економічного факультету: Гаманкова Ольга Олексіївна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри страхування.

4. Від юридичного факультету: Крупчан Олександр Дмитрович, кандидат юридичних наук, доцент, академік ПрАН, завідувач кафедри конституційного та адміністративного права.

Також від професора-консультанта кафедри страхування С. С. Осадки надійшла заява з проханням про виведення його зі складу Вченої ради університету.

Конференція пройшла виважено, конструктивно, в атмосфері порозуміння та на високому організаційному рівні.

Матеріал підготував Т. Г. Кицак, спеціаліст з соціально-економічних питань профспілки викладачів та співробітників КНЕУ

Дні Фулбрайта в КНЕУ

У грудні Інститут вищої освіти КНЕУ, який проводить дослідницьку та інноваційну діяльність у сфері освітніх послуг, координує і забезпечує можливість отримання грантів, представив результати співпраці з відомим у академічних колах Фондом імені Фулбрайта.

"Заснована в 1946 р. Програма імені Фулбрайта є найстарішою і найбільш престижною Міжнародною програмою обміну вченими та студентами, що фінансується урядом Сполучених Штатів Америки. Сьогодні вона підтримує академічні обміни з більш ніж 155 країнами світу. До 2010 р. понад 700 українських учених, студентів та фахівців отримали можливість поїхати до США для наукових досліджень або навчання в американських закладах вищої освіти. Водночас за згаданий період більш ніж 400 вчених, студентів та фахівців зі Сполучених Штатів Америки взяли участь у Програмах імені Фулбрайта в Україні як викладачі ВНЗ, дослідники і консультанти.

У рамках Програми малих грантів українські випускники Програми імені Фулбрайта мають

можливість отримати фінансову та організаційну підтримку для проведення конференцій, семінарів, круглих столів та інших заходів, які вони організовують, для участі в наукових заходах в

Україні й у всьому світі, а також для публікації окремих науково-дослідних статей і монографій. Розширення Програми імені Фулбрайта в Україні є ще одним важливим кроком на шляху інтеграції України в Міжнародне співтовариство фулбрайтівців" (www.fulbright.com.ua).

У зв'язку з цим Інститут вищої освіти радо вітає в стінах нашого університету координатора для навчання та стажування в університетах США пані Інну Бариш. Ректор КНЕУ проф. А. Ф. Павленко визначає високу важливість кооперації між нашими установами, що сприяє розвитку дослідницького та інноваційного потенціалу викладачів,

аспірантів і студентів у дусі взаємобміну та наукового пошуку.

Потрібно відзначити перші вагомі результати нашої співпраці. У першому семестрі наш університет мав честь приймати професора Джеральда Грошека з University of Redlands (штат Каліфорнія, США), який був запрошений у рамках Програми Фулбрайта. Професор висловив вдячність нашим співробітникам за чітке планування його продуктивного перебування та подальшу готовність до співпраці.

Лекції, проведені проф. Дж. Грошеком, дали можливість підвищити кваліфікаційний рівень та власні компетенції викладачів та студентів у дусі інноваційності, дослідження та обміну досвідом. Першим вагомим результатом такої співпраці стало вручення сертифікатів з підвищення кваліфікації викладачам, які повністю пройшли цю програму та отримали цінний досвід наших зарубіжних колег.

На зустрічі-презентації координатор Інна Бариш ознайомила присутніх із широкими можливостями отримання престижної стипендії імені Фулбрайта. Слухачі мали нагоду на прикладах побачити всі тонкощі та переваги програм Fulbright Graduate Student Exchange Program (стипендії для навчання на

магістерському рівні від 1 до 2 років); Fulbright Scholar Program (стипендії на проведення досліджень від 4 до 9 місяців); Faculty Development Program (стипендії для молодих науковців віком до 35 років для проведення досліджень протягом 10 місяців). Окрім того, до виступу була запрошена студентка-журналіст, яка зараз навчається та проходить стажування за цією програмою у США. Її досвід став чудовою ілюстрацією визнання високого статусу представлених програм.

Така нагода є серйозним кроком у формуванні інтелектуальної еліти нашого університету. Варто зазначити, що носити ступінь "фулбрайтівця" є великою честю не тільки в США та Україні, але й у всьому світі. Перші вагомі результати були продемонстровані врученням сертифікатів та презентацією програм. Ми очікуємо на подальше розширення можливостей у науковій та освітній сферах між нашими установами з наступного року.

Більш детально ознайомитися з цими програмами можна на сайті www.fulbright.com.ua.

А. О. Овчаренко,
к.е.н., науковий співробітник
Інституту вищої освіти

Вручення сертифікатів викладачам КНЕУ координатором для навчання та стажування в університетах США пані Інною Бариш

Організатори та почесні гості

Всеукраїнський фінал глобального студентського змагання з інвестиційних досліджень

Наприкінці грудня в концертному залі ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана" відбувся національний фінал всесвітньовідомого змагання студентів у сфері інвестиційних досліджень. Конкурс був уперше організований в Україні Національною асоціацією дипломованих фінансових аналітиків, що входить до Міжнародної асоціації CFA Institute, і полягав у аналізі інвестиційної привабливості української публічної компанії "АСТАРТА Холдинг Н.В." та презентації результатів свого дослідження авторитетній комісії, яка складалась із топ-менеджменту міжнародних банків та аудиторських компаній. Усього в конкурсі прийняли участь 8 студентських команд з найбільших університетів України. Команду від КНЕУ представляли найкращі студенти IV курсу факультету міжнародної економіки і менеджменту: Олександр Кривонос, Олена Загородна, Сергій Літінський, Вікторія Боярчук та Катерина Павленко. Вони протягом чотирьох місяців підвищували свої компетенції у командній роботі та дослідженні інвестиційного потенціалу компанії та посіли 2-ге місце, відставши лише на кілька балів від переможців із КНУ ім. Тараса Шевченка.

Розвиток особистісних професійних якостей та вузької спеціалізації стає сьогодні ключовим фактором у забезпеченні успішної кар'єри спеціаліста. Чи не найкращим засобом у досягненні високої конкурентоспроможності на ринку праці є участь у міжнародних студентських змаганнях та "професійних" іграх. І яскравим прикладом цього стала участь студентів КНЕУ у глобальному студентському змаганні інвестиційних досліджень.

Організатор змагання, CFA Institute, є всесвітньо відомим у сфері корпоративних фінансів закладом, що здійснює сертифікацію інвестиційних професіоналів і об'єднує їх у національні асоціації у більшості країн світу. В Україні його представляє Асоціація дипломованих фінансових аналітиків (CFA Association Ukraine), що цього року проводила на регіональному рівні студентське глобальне змагання з інвестиційних досліджень. Це

п'яте щорічне змагання, що вперше відбулося в Україні в 2010 році та ще ні разу не проводилося в інших країнах СНД.

У конкурсі приймають участь понад 400 конкурентних університетів світу: Гарвард, Єль, Массачусетський

Команда від КНЕУ була сформована зі студентів, які показали найкращі результати у виконанні кейсу та у командній роботі, а також вирізнялися високою успішністю і знаннями англійської. Щонеділі ми проводили планові зустрічі, на яких об'єднували та узагальнювали спільні напрацювання та планували подальші дії. Крім того, команда регулярно відвідувала лекції з міжнародної економіки професора Редленського університету (США) Джеральда Грошека, віце-президента компанії "АРТА Інвестментс" Джайлза Фарлі, професора фінансів і генерального директора офісу Cushman & Wakefield в Україні Роберта Гранта та старшого наукового співробітника Енергетичної та національної програми безпеки США Едварда Чоу, організаторами яких виступили посольство США в Україні та Інститут вищої освіти.

Нашій команді ми дали назву Kaizen Investments, що відображає, по-перше, сутність інвестиційної компанії і, по-друге, прагнення до постійного вдосконалення. На першому етапі ми здійснювали глибоке дослідження компанії та оцінювали її інвестиційну привабливість. Команда мала змогу спілкуватися з професіоналами сфери бізнесу та фінансів, а також ефективно організувати роботу дослідження завдяки зусиллям наукового консультанта, яким виступила директор Інституту вищої освіти, професор кафедри міжнародної економіки, д.е.н. Антонюк Лариса Леонтівна. Поглибити свої знання в аналізі галузі фінансів, оцінці бізнесу та ризиків нам допоміг менеджер корпоративних фінансів компанії "Делойт" Микола Безкровний. Він консультував нас, як узагальнювати звіт та здійснювати прогнозування фінансової

звітності, які фінансові показники та моделі застосовують практики. Активну участь у зустрічах в офісі "Делойт" також приймали викладачі факультету МЕІМ, які дізналися про практичне застосування методик, що викладаються на різних фінансових дисциплінах КНЕУ.

Після подачі звіту дослідження групі експертів ми розпочали підготов-

четвірку аудиторських компаній: "Прайсуотерхаус Куперс" (PricewaterhouseCoopers), "Делойт Туш Томацу" (Deloitte Touche Tohmatsu), "Ернст енд Янг" (Ernst&Young), "КПМГ" (KPMG).

За результатами презентації та вичерпними відповідями на запитання експертів наша команда зайняла перше місце, а за загальним заліком - друге в Україні.

Результати учасників конкурсу

Рейтинг команд	Звіт	Презентація	Кінцевий бал
1. КНУ ім. Тараса Шевченка	75	80	77
2. КНЕУ ім. Вадима Гетьмана	66	83	75
3. Львівський національний університет ім. Івана Франка	62	76	69
4. КНУ "Києво-Могилянська Академія"	52	73	63
5. Донецький національний технічний університет	56	68	62
6. НГУУ "КПІ"	53	53	53
7. Тернопільський національний економічний університет	31	68	49

Джерело: сайт CFA Association Ukraine

ку до другого етапу - презентації свого дослідження перед авторитетними журі, яке за низкою критеріїв оцінювало наш виступ.

Зусиллями ректора нашого університету А. Ф. Павленка, проректора Т. Є. Оболенської, декана факультету МЕІМ Д. Г. Лук'яненка, завідувача кафедри міжнародної економіки А. М. Поручника та особисто нашого наукового керівника Л. Л. Антонюк останній етап національного змагання відбувся у КНЕУ на найвищому рівні та зацікавив велику кількість студентів м. Києва. Фінал змагання привабив найвідоміші міжнародні інвестиційні банки, серед яких "Конкорд Кепітал" (Concorde Capital), "Дрегон Кепітал" (Dragon Capital), "Фенікс Кепітал" (Phoenix Capital) та інші, і велику

Однак найголовнішим показником конкурентоспроможності наших студентів-учасників змагань стала їхня зацікавленість з боку конкурентного бізнесу. Кожен член команди КНЕУ отримав ряд пропозицій від роботодавців. Окрім того, троє наших студентів отримали роботу у престижних компаніях, а решта завершує проходження рекрутингового процесу. Крім власне цікавого і пізнавального бізнес-шоу учасників змагання, студенти мали змогу дізнатися про кар'єрні можливості у відомих інвестиційних та аудиторських компаніях

Кривонос Олександр,
капітан команди КНЕУ,
студент IV курсу
факультету МЕІМ

Фінансовий контролінг - не інтуїція, а професіоналізм...

У спорі народжується істина... А якщо темою спору є розвиток молодого напрямку економічної науки, то дискусія стає вкрай цікавою, насиченою, змістовною та захопливою. Зовсім нещодавно народилася нова істина у сфері фінансового контролінгу, і початок цьому поклав саме наш "найкращий економічний" 10 листопада 2010 р. під час проведення круглого столу на тему "Фінансовий контролінг: стан та перспективи розвитку". Організатором круглого столу став Інститут фінансового контролінгу КНЕУ, що займається науково-практичними дослідженнями у сфері фінансового контролінгу та їх імплементацією у навчальний процес, зокрема, при підготовці фахівців за магістерською програмою "Фінансовий контролінг".

У круглому столі взяли участь провідні вітчизняні науковці та практики, які займаються фінансовим контролінгом, а також голова НП "Об'єднання контролерів" (Росія, Москва), доктор економічних наук, професор МДТУ імені М. Е. Баумана Сергій Григорович Фалько. Серед учасників круглого столу були представники Міжнародного об'єднання контролерів, дослідники питань фінансового контролінгу з КНЕУ імені В. Гетьмана, Національного університету "Кієво-Могилянська академія", НТУ "Київський політехнічний інститут", Київського національного торговельно-економічного університету, представники компаній "Лореаль", ТОВ "Юпо Альпе-Адвіа-Лізинг", "Нафтогаз Україна", "УкрАВТО"; аудиторських

фірм Ernst & Young, Grant Thornton, HLB; магістранти та аспіранти.

Розпочав дискусію директор Інституту фінансового контролінгу Терещенко Олег Олександрович, який зазначив, що фінансовий контролінг - це динамічне поняття, що постійно розвивається, і завдання науковців полягає у забезпеченні інтегрування дослідницької діяльності у практику. Інноваційні розробки у сфері фінансового контролінгу мають відповідати актуальним запитам реального сектору економіки і сприяти підвищенню ефективності фінансово-економічних рішень. Під час доповіді було окреслено основні питання для обговорення, що охоплювали широкий спектр сучасних тенденцій розвитку фінансового контролінгу: традиційні функції,

вплив економічної кризи на діяльність служб контролінгу, контролінг ризиків у банку, аутсорсінг фінансового контролінгу, секрети

Неочікуваним був такий факт: компанія "Спортмастер" під час кризи збільшила штат фінансових контролерів втричі!!!

Сучасні акценти в концепції фінансового контролінгу концентруються значною мірою на особистих якостях контролера: комунікативності, швидкому реагуванні на проблеми, що виникають, вмінні гра-

часний ринок праці потребує висококваліфікованих спеціалістів, але водночас щоразу "піднімає" планку

побудови успішної кар'єри фахівця у відповідній галузі, досвід інших країн у впровадженні моделей фінансового контролінгу.

Запрошений метр контролінгу С. Г. Фалько під час свого виступу зосередив увагу на необхідності переходу підприємств на професійний рівень управління з використанням служб фінансового контролінгу, які охоплюють і сферу фінансів, і сферу інформаційного забезпечення, і маркетингу, й інноваційного розвитку. Цікавою була відповідь науковця на запитання, як вплинула економічна криза на функціонування служб контролінгу на підприємствах.

мотно інтерпретувати та презентувати аналітичні результати та оперативності у підготовці рішень. На цьому наголошували представники компаній, де успішно функціонує фінансовий контролінг. Обговорювані теми спонукали задуматися над своєю майбутньою професією та важливістю знань, яких набувають студенти магістерської програми "Фінансовий контролінг", адже су-

професіоналізму, компетентності, практичного досвіду...

Проведений диспут відкрив для учасників лише один із "розділів" професійної книги під назвою "Фінансовий контролінг". Завдяки проведенню подібних заходів забезпечується подальший розвиток такого інноваційного продукту як "фінансовий контролінг", у тому числі за участі молодих спеціалістів - магістрантів та аспірантів. У спорі народжується істина. У нашому випадку істина одна: контролінг - не інтуїція, а професіоналізм!

Головайчук Тетяна, Шендрик Наталія, студенти магістерської програми "Фінансовий контролінг"

ВЧИМОСЯ РАЗОМ

Кожна людина щодня стикається з великою кількістю інформації і не завжди може правильно її оцінити, узагальнити і зробити висновки. Тобто можна сказати, що ми знаходимося в умовах невизначеності, і лише оцінивши всі ризики, проаналізувавши загальні тенденції процесів та явищ з певною ймовірністю їхнього настання, ми зможемо перейти від цієї невизначеності до поняття ризику, що присутній у кожній конкретній ситуації, взаємопов'язаний як із повсякденним життям, так і з економічною діяльністю.

для кожного студента особисто. Це була дійсно наукова робота, адже ми користувалися реальними статистичними даними, бо навіщо нам теоретична база, коли її не можна застосувати на практиці. З цього приводу

Студенти під час виконання самостійних робіт змогли виявити свої помилки та знайти для себе відповіді на поставлені перед ними питання під час проведення презентацій у вигляді наочного графічного зображення на дошці та короткого есе під час захисту результатів проведеного аналізу. Під час виконання робіт часто виникають питання, а інколи і помилки, які потрібно знаходити і виправляти, бо, як кажуть, не помиляється лише той, хто нічого не робить.

рив у практичний бік застосування широкого арсеналу статистичних методів, дозволив власними силами поміжувати над своєю суттю. У нашій групі сформувалися практичні навички у дослідженні статистичних показників, вивченні їхньої структури, динаміки та результатів їхньої взаємодії.

Самостійні та індивідуальні роботи дозволили групі на практиці

НАУКОВА СКЛАДОВА ПРИ ВИВЧЕННІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ "СТАТИСТИКА"

Перейти від невизначеності до ризику нам допомагає така навчальна дисципліна, як статистика, яку ми вивчаємо на II курсі. На основі статистичних даних можна здійснити екстраполяцію та інтерполяцію, а отже, за інформацією попередніх періодів ми можемо робити прогнози, що дасть можливість обґрунтувати більш раціональне використання ресурсів, розвивати підприємництво у правильному напрямі і навіть під час кризи на підприємстві оптимально розробити план його санації. Саме методи статистики дозволяють нам агрегувати та адекватно оцінювати ту велику кількість даних, без яких неможливе функціонування жодного підприємства, фірми, організації.

Протягом вивчення курсу "Статистика", який викладала нам доцент, кандидат економічних наук Лариса Григорівна Рождественська, ми постійно проводили науково-дослідну роботу на практичних заняттях, особливо виконуючи самостійну роботу за двома запропонованими викладачем методиками, що включали опрацювання даних та прогнозування різноманітних економічних та соціальних показників розвитку країни. Для цього були використані новітні реальні статистичні дані, які були індивідуалізовані

можна сказати, що для себе я зробив висновок за кожною цифрою, статистичним показником криється копітка, дуже уважна робота економістів, статистиків, підприємців, і цей список можна продовжувати, але, насамперед, кожна цифра статистичних даних несе в собі багаж інформації, який ілюструє функціонування національної економіки від мікро- до макрорівня і дозволяє проводити міжнародні зіставлення.

Кожен із студентів завдяки такій науковій роботі зумів глибше зрозуміти значення як дисципліни "Статистика", так і її можливостей у дослідженні не лише економічних, а й соціальних, демографічних, ринкових та інших показників. Знання, що були здобуті на лекціях та практичних заняттях доцента Л. Г. Рождественської, були втілені нами як наочний приклад застосування статистичних методів, що є прийнятними у країнах з ринковою економікою. Отримані навички, використані методики аналізу явищ і процесів кожен із нас зможе застосувати при написанні курсових робіт, магістерської дипломної роботи, у своїй майбутній науковій та професійній діяльності як дипломованого фахівця.

Статистика - це мудре поєднання знань математики та економіки. Статистика - одна з тих важливих дисциплін, що допомагає сформувати ринкове економічне мислення. Для саморозвитку кожного студента науково-дослідна робота за дисципліною "Статистика" відіграла дуже важливу роль, для кожного це була нелегка робота, що, проте, дала змогу набути компетенції аналітичного досвіду і навчити нас застосовувати здобуті знання на практиці. Бажано було б продовжити більш поглиблене вивчення дисципліни "Статистика".

Кузьменко Віталій, студент II курсу, КЕФ

Узагальнивши думки студентів нашої групи, можна зробити висновок, що навчальна дисципліна "Статистика" зовсім не зайвий предмет у переліку дисциплін, що вивчаються нами на II курсі, адже він дав студентам не лише уявлення про власний об'єкт наукового дослідження під час виконання самостійної роботи, а й зану-

прогнозувати розвиток показників, враховуючи ретроспективну динаміку (обсяги виробництва, товарообороту та ін.), визначати становище підприємства чи регіону, виходячи зі щільності та істотності взаємозв'язків.

Здивувало і, зізнаюся, дуже приємно здивувало те, що у ході виконання індивідуальних робіт викладач Л. Г. Рождественська надавала нам нові актуальні дані. Отже, ми не лише навчилися аналізувати, а й були проінформовані про зміни нашої економіки, що, по суті, дозволило нам "іти в ногу з часом". А це є великим плюсом.

Дисципліна "Статистика" зробила з нас юних дослідників, які почали мислити, а не розмірковувати!

Студенти академічної групи БС - 207, КЕФ

ПОДІЯ

Свою лепту у здійснення заходів у рамках "Тижня права" внесли викладацький та студентський колектив юридичного факультету, відкривши "Всеукраїнський тиждень права-2010" зустріччю в рамках діяльності Клубу цікавих зустрічей факультету із авторитетним фахівцем у галузі конституційного права - суддею Конституційного Суду України Шишкіним Віктором Івановичем.

Коротко про гостя
Віктор Іванович має багатий професійний досвід. Розпочавши свою трудову діяльність у 1969 р., у 1973 р. закінчив Тираспольське технічне училище № 2, працював слюсарем. У 1981 р. закінчив юридичний факультет Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. Того ж року був обраний народним суддею Олександрівського районного народного суду Кіровоградської області. У 1982-1985 рр. обіймав посаду народного судді Кіровського районного народного суду м. Кіровограда. Від 1985 р. до 1990 р. працював суддею Кіровоградського обласного суду, заступником голови цього суду. Був народним депутатом України I, II, III скликань, заступником голови Комітету Верховної Ради України. У 1991-1993 рр. - Генеральний Прокурор України. У листопаді 2005 р. Президентом України призначений суддею Конституційного Суду України. Присягу склав 4 серпня 2006 р.

Віктор Іванович є кандидатом юридичних наук, доцентом, заслуженим юристом України. Здійснює активну наукову діяльність: є автором понад 100 наукових публікацій в Україні та закордоном, зокрема таких праць - "Конституційне право на оскарження до суду дій посадових осіб", "Забезпечення прав людини в судочинстві США (організаційні і процесуальні засади)". Бере участь в освітній діяльності через викладання лекцій та підготовку навчальних посібників ("Судові системи країн світу", "Основи адміністративного судочинства та адміністративного права" (у співавторстві)).

Представляючи аудиторії гостя, декан відзначив один важливий факт із автобіографії Віктора Івановича, який пов'язує його із життям юрфаку: саме він, на посаді Генерального Прокурора України, підтримав

"Тиждень права" на юридичному

Початок грудня в Україні ознаменувався проведенням "Всеукраїнського тижня права-2010", у церемонії відкриття якого у Міністерстві юстиції України 6 грудня взяв участь декан юридичного факультету проф. В. Ф. Опришко. "Тиждень права" є соціально значущим заходом, який проводиться щорічно, починаючи з 2008 року, і спрямований на утвердження поваги до права та довіри до правничої професії в українському суспільстві. Метою "Тижня права" є проведення загальнонаціональної правової акції, під егідою якої кожен правник чи правнича інституція робить безпосередній внесок на благо суспільства, його учасників. Безсумнівно, правнича професія вимагає від сучасного українського юриста сприяти через свою професійну діяльність утвердженню правових принципів у суспільстві та підвищенню правової культури нашого населення.

ініціативу відродження в нашому університеті правничого факультету, звернувшись у 1993 р. із листом до тодішнього Міністра освіти України та висловившись за ідею створення юрфаку.

Свій виступ Віктор Іванович присвятив актуальним проблемам становлення та розвитку українського конституціоналізму, приділивши увагу у тому числі і питанням ролі конституційного судочинства. Висвітлюючи значення судів конституційної юрисдикції, В. І. Шишкін провів порівняльну характеристику

функцій вказаних інстанції основних європейських країн, а також США, вкладаючи у свою розповідь не лише свої знання як дослідника питань конституційного права, а й досвід судді, який бере безпосередню участь у конституційному судочинстві.

Аудиторія стала учасником історичного екскурсу формування судів конституційної юрисдикції на прикладах країн континентальної та англо-американської правових систем. Відповідаючи на запитання присутніх, суддя продемонстрував співвідношення судового прецеденту, судових звичаїв та рекомендацій. Зокрема, у відповідь на запитання щодо юридичної природи рішень КСУ, враховуючи їх обов'язковість, В. І. Шишкін висловив позицію, що такі рішення не можна назвати пре-

цедентом, виходячи із сутності цього правового явища, однак їх сміливо можна вважати джерелами права.

Також суддя приділив увагу й місцю Конституційного Суду України у судовій системі та у системі органів державної влади.

Під час відповідей на запитання студентів, якими була наповнена кон-

Ліворуч: декан юридичного факультету КНЕУ В. Ф. Опришко, суддя Конституційного Суду України В. І. Шишкін

ференц-зала центрального корпусу університету, суддя висловив своє ставлення до проведення конституційної реформи в Україні, пояснив свою позицію щодо відміни конституційної реформи 2004 р., яка була висловлена ним в окремій думці до рішення КСУ від 30 вересня 2010 р.

Гість висвітлив проблеми сучасної конституційної юрисдикції, зокрема, відсутність визначення та забезпечення принципу безперервності роботи Конституційного Суду України шляхом ротації суддівського складу, внаслідок чого в історії діяльності

КСУ вже відбувалося блокування його роботи.

Наголосивши на своїй прихильності до використання конституційної скарги з метою захисту громадянами своїх прав і свобод, суддя навіть як позитивний приклад Конституцію Німеччини, що містить чіткий перелік умов, за якими її громадяни можуть звернутися за захистом до Конституційного Суду. У зв'язку із цим, В. І. Шишкін порушив питання про покращення якості адвокатської діяльності в Україні, адже саме адвокати, захищаючи конституційні права громадян через грамотно складені обґрунтовані звернення, давали б змогу Конституційному Суду тлумачити конфліктні норми.

Звернув увагу гість і на таке явище, як зловживання правом, а також протидію цьому.

Зустріч із цікавим і досвідченим юристом збирала повну залу, і запитання поспішали поставити як викладачі, так і студенти всіх курсів юридичного факультету.

Цікавилися присутні думкою В. І. Шишкіна і щодо доцільності інститутів мирового судді та суду присяжних, процедури розгляду звернень до Конституційного Суду, порядку формування складу Конституційного Суду, значення системи "стримувань і противаг", звуження повноважень суду, а також ставленням гостя до інституту медіації.

Віктор Іванович у межах своїх повноважень давав обґрунтовану та змістовну відповідь, аналізував норми міжнародного та українського законодавства, зупинявся на інших проблемних моментах діяльності Конституційного Суду України.

Наприкінці зустрічі декан В. Ф. Опришко від імені всієї аудиторії подякував В. І. Шишкіну за дружню, професійну атмосферу зустрічі, зазначивши, що він є завжди бажаним гостем на юридичному факультеті.

Н.О. Халаїм,
керівник Клубу цікавих зустрічей,
А.В. Макаренко,
асистентка кафедри теорії та історії держави і права

ЦЕ КРУТО

УПРАВЛІНСЬКІ ПОЄДИНКИ: ТЕХНОЛОГІЯ ПЕРЕМОГИ

Наприкінці грудня було проведено чемпіонат "Управлінські поєдинки: технологія перемоги", який став результатом плідної співпраці Центру бізнес-стратегій "Перспектива", Ліги страхових організацій України, кафедри страхування та Студентської академічної ради фінансово-економічного факультету.

Цей захід було проведено у рамках Програми інноваційного розвитку Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана для забезпечення особистісного та професійного зростання студентів, формування компетенцій, що визначають конкурентоспроможність випускників в Україні та світі.

Управлінські поєдинки - це вид інтелектуального єдиноборства, що підвищує професійний рівень спеціалістів у галузі менеджменту. Чемпіонат з управлінської боротьби - це спортивне змагання зі встановленими правилами, побудоване за кубковою системою, що складається з управлінських поєдинків. Технологія управлінських поєдинків з'явилася в 1985 р. Автором цієї, а також багатьох інших управлінських технологій, є Володимир Костянтинів Тарасов, один із провідних міжнародних фахівців у галузі ме-

неджменту, творець унікальної методики навчання управлінців, керівник Таллінської школи менеджерів, яка отримала широке визнання і за кордоном. Методики Володимира Костянтиновича оцінюються у світі як такі, що відповідають світовому рівню і не мають аналогів. Вони представляють інтерес для США і країн Європи.

Не можна не відзначити велику популярність чемпіонату: взяти участь у конкурсі виявило бажання понад 100 студентів фінансово-економічного факультету. Організаційним комітетом, на основі апікаційних форм, були відібрані 50 учасників, яких було запрошено прийняти участь у наступних двох етапах управлінських поєдинків.

Перший день турніру розпочався з вітального слова організаторів. Як зазначив директор Центру бізнес-стратегій "Перспектива", бізнес-тренер Нечипоренко Віталій

Ігорович, у вищих навчальних закладах студентам дають знання, але не дають навички, а в бізнесі практично і дня не буває без переговорів. Рано чи пізно доводиться відстоювати інтереси своєї компанії, підрозділу. Важливим є досягнути мети, зберігаючи свою людську і професійну гідність.

21 грудня студенти пройшли тренування і взяли участь у бізнес іграх, за результатами яких було відібрано 16 фіналістів. Другий день чемпіонату проходив у стінах затишного Центру культури і мистецтв університету. Весь день, від 9:00 і до 17:00, студенти змагалися, граючи свої ролі і відстоюючи інтереси. Кожна з ситуацій розігрувалася протягом двох раундів по 5 хвилин зі зміною ролей. Після закінчення виділеного часу журі шляхом голосування визначало в конкретному поєдинку переможця. До складу журі входило дев'ять

Не соромно керувати світом - соромно робити це погано
Володимир Тарасов

Декан ФЕФ КНЕУ В.К. Хлівний нагороджує переможців

осіб, серед яких були роботодавці, викладачі та тренери.

Приємно, що, незважаючи на дух змагань, у залі була дуже тепла атмосфера, що постійно підігрівалася підтримкою студентів і викладачів, які прийшли подивитися на це унікальне дійство. Переможцем чемпіонату став студент V курсу магістерської програми "Держав-

ний фінансовий менеджмент" Островка Еріх, 2-ге місце зайняла студентка IV курсу Ребриста Інна, 3 місце розділили студентки III курсу Поддєрьогіна Ілона та Дідківська Вікторія. Після закінчення змагань відбулася фінальна і, мабуть, найприємніша частина - нагородження фіналістів, вони отримали дипломи, цінні і пам'ятні призи від усіх,

хто долучився до організації чемпіонату "Управлінські поєдинки: технологія перемоги": Центру бізнес-стратегій "Перспектива", Ліги страхових організацій України, кафедри страхування, фінансово-економічного факультету, Студентської академічної ради фінансово-економічного факультету та спонсорів турніру. Кожен із фіналістів мав змогу виступити зі словами подяки та поділитися своїми враженнями від турніру, що, як виявилось, залишилися приємними та незабутніми. Важливо також відзначити, що всіх 16 фіналістів чемпіонату, роботодавці, присутні у журі, запросили на співбесіду.

Як писали самі учасники турніру у своїх мотиваційних есе, досвід участі у чемпіонаті "Управлінські поєдинки: технологія перемоги" допоможе їм розвинути у собі здібності лідера, відкоригувати здібності ведення переговорів (Осауленко Таїсія); зрозуміти механізми, якими потрібно користува-

тися при веденні переговорів, оскільки на чемпіонаті, на відміну від інших конкурсів, відбувається не лише перевірка й оцінка учасників, а й певним чином їхня підготовка (Поддєрьогіна Ілона); перевірити свої сили як майбутнього управлінця, перейняти досвід і знання інших студентів-учасників, що будуть незайвими у майбутньому (Темніков Олександр); надасть змогу виявити слабкі сторони у веденні переговорів, виокремити напрями майбутнього навчання (Рафаєлян Артем); навчитися максимально ефективно перетворювати конфліктні ситуації у прогресивному напрямку співпраці з людьми (Ребриста Інна); допоможе розвинути якості і навички, що допоможуть у майбутній діяльності, якою б вона не була: економічною, політичною чи громадською (Литвин Назар). Впевнені, що їхні сподівання справдилися.

Переможець чемпіонату "Управлінські поєдинки: технологія перемоги" Островка Еріх перекона-

ний, що "саме такі програми для обдарованої молоді, як цей чемпіонат, є тим орієнтиром, якого слід дотримуватися для реалізації своїх цілей. Адже дається реальна змога продемонструвати свої знання та вміння ефективно вирішувати поставлені перед тобою завдання. Гарні знання без можливості їх інвестувати нічого не варті".

Студенти фінансово-економічного факультету висловлюють щирі подяку адміністрації фінансово-економічного факультету та університетові, Центру бізнес-стратегій "Перспектива", Центру культури і мистецтв, Лізі страхових організацій України, кафедрі страхування та Студентській академічній раді фінансово-економічного факультету за організацію і проведення чемпіонату.

Саркісян Маріне,
студентка фінансово-економічного факультету,
член Студентської академічної ради

ГАЗЕТА ЦЕНТРУ ЗВ'ЯЗКІВ З РОБОТОДАВЦЯМИ ТА СПРІЯННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЮ СТУДЕНТІВ

«ПЕРСПЕКТИВА»

Адреса: м. Київ, пр-т Перемоги 54/1, КНЕУ, оф. 141, тел/факс: 456-06-08, тел. 456-05-66, e-mail: perspect@kneu.kiev.ua

Центр "Перспектива" - підсумки 2010 року

З 1 листопада 1999 року функціонує структурний підрозділ - Центр зв'язків з роботодавцями та сприяння працевлаштуванню студентів "Перспектива" (наказ КНЕУ № 325-к від 27.10.1999 року), метою якого є налагодження тісної співпраці з роботодавцями та інформаційне і консультативне сприяння працевлаштуванню студентів і випускників КНЕУ.

Основними завданнями Центру, згідно із затвердженим Положенням, є:

- проведення організаційної та консультативної роботи зі студентами з питань сприяння їхньому працевлаштуванню;
- організація інформаційно-рекламної роботи, спрямованої на анонсування заходів, що проводяться на республіканському та міському рівнях у сфері сприяння працевлаштуванню;
- інформаційна діяльність щодо залучення абітурієнтів для навчання в Київському національному економічному університеті на різні рівні;
- проведення маркетингових досліджень національного ринку праці з метою вивчення попиту на кадри економічного профілю, його структури та динаміки;
- тісна співпраця зі Студентською академічною радою, профкомом студентів та аспірантів, науковим студентським товариством, Асоціаціями випускників, створених при факультетах КНЕУ, та з Координаційною Радою Асоціації випускників КНЕУ з питань налагодження ділових стосунків з випускниками-потенційними роботодавцями та вирішення питань, пов'язаних зі сприянням в організації працевлаштування студентів КНЕУ;
- налагодження контактів з організаціями, установами та комерційними структурами України, країн близького і далекого зарубіжжя - потенційними роботодавцями - для встановлення довгострокових ділових відносин зі сприяння працевлаштування студентів, бакалаврів, спеціалістів та магістрів відповідно до їхньої кваліфікації.

За час свого існування Центром накопичено значний досвід роботи як зі студентською аудиторією, так і з компаніями-роботодавцями. Так, зокрема, створені бази даних організацій, установ і анкет/резюме студентів та випускників КНЕУ, розроблені методичні рекомендації для студентів з питань особ-

ливостей працевлаштування молоді в сучасних умовах, проводяться індивідуальні профорієнтаційні та профінформаційні консультації, семінари, тренінги, презентації компаній-роботодавців, День кар'єри та інші заходи, що сприяють працевлаштуванню випускників та студентів.

Результати роботи Центру "Перспектива" за 2010 рік:

1. За період від 1 січня до 31 грудня 2010 року до Центру зв'язків з роботодавцями та сприяння працевлаштуванню студентів "Перспектива" звернулось 887 осіб, із них 772 - вперше.

2. Станом на 1 грудня 2010 року в електронній базі "Перспектива" зареєстровано 1020 анкет кандидатів на працевлаштування, що в 4,1 раза більше, ніж на такий самий період минулого року. Всі вони отримали інформаційну консультацію щодо напрямків роботи Центру "Перспектива".

3. Рівень охоплення студентів та випускників Центром працевлаштування "Перспектива" складає 16,5 % від загальної чисельності студентів III-V курсів.

4. Станом на 31 грудня 2010 року Центром "Перспектива" було працевлаштовано 89 осіб або 10,1 % від чисельності студентів, які звернулись до Центру.

5. З початку року до Центру надійшло 876 вакансій, з них 745 вакансій за спеціальностями, а 131 ва-

кансія як тимчасова. Порівняно з аналогічним періодом минулого року кількість вакансій збільшилась у 2,3 раза (393), що свідчить про зацікавленість роботодавців у студентах та випускниках КНЕУ.

6. Станом на 1 січня Центр пропонує студентам 160 вакансій. Списки вакансій із зазначенням коду, назви вакансії, назви підприємства розміщені на стендах і оновлюються щоденно в центральному і раз на тиждень - в інших

грами-бази даних про студентів, роботодавців, партнерів Центру.

9. Організовано та проведено ділові зустрічі працівників Центру зі 115 представниками організацій, фірм, установ, компаній м. Києва, де обговорювалися питання подальшої співпраці щодо організації презентацій компаній, можливості проходження переддипломної практики, можливості стажування студентів з правом подальшого працевлаштування в цих компаніях.

відвідали 1743 студенти. Основна тема зустрічей - можливість стажування студентів із правом їхнього подальшого працевлаштування в компаніях. У результаті від 1 січня до 1 грудня 2010 року 181 студент мав можливість пройти стажування у різних вітчизняних і міжнародних компаніях. Літню практику пройшли 208 осіб.

13. Інформаційно-рекламний напрям роботи Центру "Перспектива" включає співпрацю з Центром суспільних зв'язків КНЕУ, що полягає у розміщенні інформації про діяльність Центру й заплановані заходи на моніторі в центральному корпусі університету, а також в університетській газеті "Економіст". Практично у кожен випуск газети "Економіст" подається інформація про діяльність Центру.

14. З початку року повноцінно функціонує сайт Центру. Це дало можливість оперативного доступу до інформаційної бази резюме і вакансій як студентам нашого університету, так і роботодавцям. Налагоджено співпрацю з друкованими виданнями - "Робота і Учёба" та "Avizo робота". Особливістю співпраці з газетою "Avizo робота" є можливість розміщувати до 10 резюме студентів на сторінках цієї газети.

Центр "Перспектива" є успішним і завдяки тісній співпраці з органами студентського самоврядування, що ефективно функціонують в університеті. Представники Студентської академічної ради інформують студентів про послуги, які надає Центр зв'язків з роботодавцями та сприяння працевлаштуванню студентів "Перспектива", спільно проводять майстер-класи, презентації та інтерактивні лекції із залученням представників кращих бізнесових структур.

Діяльність Центру працевлаштування "Перспектива" направлена на постійний розвиток і вдосконалення заходів та методів роботи, налагодження конструктивного соціального діалогу з усіма суб'єктами ринку праці та соціальними партнерами щодо підвищення рівня зайнятості на молодіжному ринку праці.

Оксана Чуб,
керівник сектору профконсультативної роботи

корпусах, на факультеті інформаційних систем і технологій - раз на місяць. При використанні інтернет-технологій студенти мають можливість переглядати вакансії також на сайті Центру. На відміну від тих вакансій, які можна просто знайти в Інтернеті, наша інформація про вакансії підкріплена попередньою згодою роботодавця прийняти на роботу саме студента, врахувати його потребу в гнучкому графіку роботи.

7. З початку року проведено профорієнтаційні індивідуальні консультації для 167 студентів.

8. Щоденно здійснюється адміністрування комп'ютерної про-

10. Організовано та проведено ярмарку вакансій "День кар'єри-2010", у якій взяли участь 24 компанії та яку відвідало 1560 студентів.

11. Вже стало доброю традицією проводити спільно з фахівцями міжнародних компаній для студентів тренінги. Тема тренінгів "Технології ефективної організації пошуку роботи". З початку року 50 студентів взяли участь у тренінгах, більшість із них отримала рекомендаційні листи.

12. Не менше ніж 4 рази на місяць Центром організовуються презентації підприємств, організацій. За минулий рік відбулося 28 презентацій, які

MEMorandum

Газета факультету міжнародної економіки
і менеджменту КНЕУ

«MEMorandum» —
будь першим

Вітання і побажання студентам ...

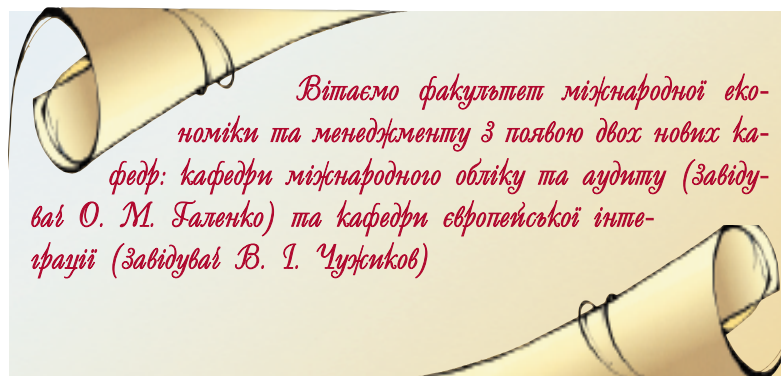
Не дні, не тижні, навіть не роки,
В житті важливі тільки чудомиті.
Вони диктують ритми і смаки
У зрі своїй прекрасно розмаїтій.

Себе не завжди з Вами берегли,
Бігли вперед, за успіхом летіли!
У цьому році ми не все змогли.
Та головне, що ми цього хотіли!

Часу нема на клятви й каяття -
Такий нестримно невблаганний вік людини.
Усе творять миттєвості життя.
А не години!

Не варто успіх виставляти напоказ
Треба щомить любити і творити.
Не варто стримувати миттєвостей екстаз,
А треба жити!

Д. Г. Лук'яненко, декан факультету
міжнародної економіки та менеджменту

Вітаємо факультет міжнародної економіки та менеджменту з появою двох нових кафедр: кафедри міжнародного обліку та аудиту (Завідувач О. М. Галенко) та кафедри європейської інтеграції (Завідувач В. І. Чуржников)

СВІДЧЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

День Святого Миколая у "Материнці"

Незалежно від віку, статі та матеріального стану напередодні 19 грудня всі завжди в очікуванні однієї людини - Святого Миколая. У кожного є своя мрія, яка обов'язково має справдитися, - і вранці людина прокидається з надією на це. Але як приємно інколи подарувати тепло та радість тим, хто цього найбільше потребує.

Група найактивніших студентів, якій не байдужа доля вихованців дитбудинку "Материнка", що у місті Біла Церква, відвідала дітей та подарувала їм справжнє свято - день Святого Миколая.

Не зранку і не під подушку, але отримали подарунки і відчули створену студентами нашого факультету атмосферу всі хлопчики та дівчатка, яких взяла під крило "Материнка". Кошти для дитячого будинку збирали різними шляхами: з допомогою і спонсорів, і студентів, але найцікавішим був етап продажу сувенірів з символікою МЕІМу. Відтепер ручки та наліпки нагадуватимуть студентам просту істину - "MEiMislove". Написати захопливу лекцію, закрити пляму на стіні в гуртожитку - ще одне важливе призначення сувенірів.

Отже, кошти зібрані, подарунки придбані, команда активістів готова. Так, рано-вранці 19 грудня, вирушили ми до Білої Церкви, де діти прокидалися і шукали гостинці від Миколая. Згодом свято прийшло до їхньої оселі. Канцтовари, яких так не вистачає, настільні ігри, дошки для малювання, диски з фільмами для розвитку, м'ячі та багато чого іншого відразу приглянулись дітям.

Але головне - це свято, посмішки, що були на обличчях у всіх. Кожна мить, яку ми провели в компанії цих дітей, стала святом не тільки для 40 вихованців "Материнки", а й для кожного, хто брав участь у цьому заході. Гра у "Твістер", у футбол, у сніжки, цікаві розмови, різноманітні конкурси, море сміху, радощів та позитивних емоцій - усе це заповни-

ло стіни дитячого будинку. А яким веселим був потім солодкий стіл, який допомогли підготувати самі діти. Важко передати, з яким зазв'язтням хлопчики і дівчатка прикрашали святкові торти!

Дивлячись на щирі щасливі посмішки дітях, важко припустити, що щось пішло не так. Всім сподобалось, а отже ми впоралися з нашою місією - подарувати свято. Маса вражень залишилася й у кожного з нас. Дорога додому для нас була суцільним обміном позитивними враженнями. Ми отримали задоволення не менше за дітей, досвід спілкування, знайшли нових товаришів та просто подарували щастя дітям, за що їм щиро віддячили посмішками та гарним настроєм.

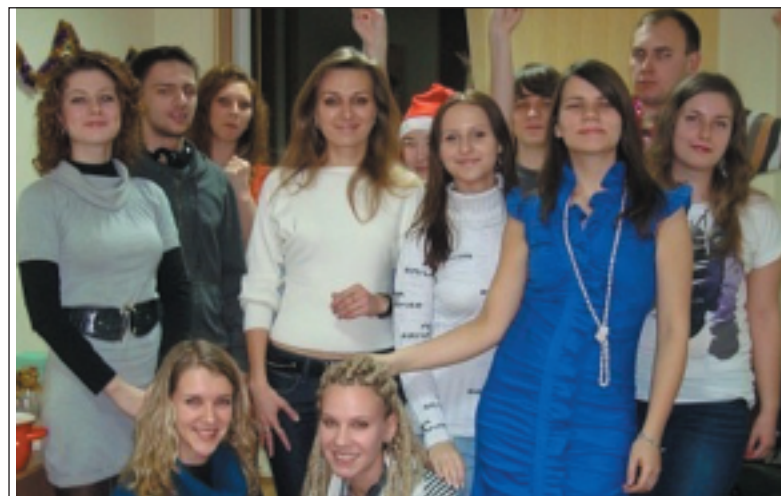
Відтепер такі свята будуть регулярними. Спільними зусиллями ми намагаємося зробити життя дітей кращим, комфортнішим, щасливішим. Отже найближчим часом ми відвідаємо більше дитячих будинків, зробимо якомога більше, аби дітям було добре.

Мокряков Андрій, I курс, МЕІМ

NEWS ПРО ВУЗ

Студентська PR-агенція "Smells Creative!" розпочала свою діяльність

Нещодавно на факультеті маркетингу відбулася радісна подія - відкрилася студентська PR-агенція "Smells Creative!", яка знаходиться в головному корпусі КНЕУ в 426 кабінеті. Ідея створення такої агенції належала викладачеві кафедри маркетингу, к. е. н. Олені Володимирівні Ткачук, яка є керівником та наставником майбутніх PR-агентів. Все це стало можливим за підтримки колишнього декана факультету Кардаша Віктора Яковича та діючого Шафалюка Олександра Казимировича. До складу агенції входять студенти всіх курсів рідного факультету, але її двері відчинені для всіх охочих. Головною метою своєї агенції студенти бачать позиціонування КНЕУ на ринку освітніх послуг та підтримка іміджу улюбленого університету не тільки серед зовнішньої аудиторії, але і серед студентів та викладачів самого КНЕУ. Також до обов'язків входить інформування студентства про актуальні події в житті університету та висвітлення останніх новин у сфері маркетингу, реклами

та паблік рілейшинз. PR-агенція надає можливості розвинути креативне мислення, створювати свої власні проекти та отримувати досвід роботи у сфері піару. PR-агенція співпрацює з такими організаціями університету як Профком, Студентський академічний рада, Студентський Бізнес-Інкубатор, прес-центр, українські компанії та організації. В плани агенції входить розповсюдження інформації про університет, про його події та конкурси, участь студентів КНЕУ у різних українських та іноземних проектах, практична підготовка студентів.

Виконавчим директором агенції є Зайцева Марина (III курс), керівником HR-відділу є Тищенко Валерія (III курс). В агенції працює понад 20 чоловік, які поділені на креативні та робочі групи. Керівництво агенції входить до основної креативної групи та координує роботу всіх співробітників.

Матеріал підготували
Зайцева Марина (III курс),
Тищенко Валерія (III курс),
e-mail: pr.agency@ukr.net

Дебют першокурсника-2010

13 жовтня. Цей день першокурсники не забудуть ніколи. Чому? А тому що саме цього дня відбувся конкурс студентської творчості серед першокурсників - "Дебют першокурсника-2010" - факультету економіки та управління. Цього року фестиваль був дійсно дебютним, адже він вперше відбувся на сцені Центру культури і мистецтв Київського національного економічного університету. Мені здається, це закріпиться за ним назавжди. Звичайно, основна мета заходу - дати змогу розкритися, проявити себе, познайомитись і здружитись студентам, але в організаторів на думці ще й пошук нових талантів для проведення нових днів факультету, виступів на БУМі, Міс КНЕУ та інших загальноуніверситетських заходах.

Підготовка розпочалася практично з перших днів навчання нових студентів у стінах університету. Організатори дали час їм відійти від думки про НЗО, звикнути, що в КНЕУ не завжди черги, та усвідомити, що вони - студенти. Хоч і деякі вже з 1 вересня цікавилися, яке в університеті та на факультеті позанавчальне життя, та, на мою думку, самі були готові організовувати фестивалі і проводити концерти, щоби не сидіти на місці, а якісно проводити студентські роки.

Отож, приблизно усередині вересня було кинуте бойовий клич профгрупоргам і курсу про підготовку. Кожна група одразу почала придумувати та організовувати щось цікаве для виступу, тим більше, що творчий розмах студентів взагалі не обмежувався. Звісно в загальноприйнятих рамках дозволеного та правилах культури сцени.

З кожним днем ми все більше і більше наближалися до виступу. Зростала напруга не тільки серед учасників, а й серед організаторів. З кожним днем першокурсники не тільки вдосконалювали свою майстерність, вони мали змогу познайомитись один з одним в межах

всього курсу. Як відомо, на нашому факультеті три спеціальності, і розклад занять не дає змоги познайомитись усім одночасно. З кожною зустріччю дух конкуренції перерос-

тав у дружбу. Як сказали вони потім, "ми стали однією родиною - родиною ФЕТАУ!!!". На жаль, не всі групи витримали напругу та важку підготовку. На фінішну пряму, тобто на сцену, вийшли 13 із 14 груп курсу. Але я вважаю, що це непога-

ний результат. Учасники мали хорошу підтримку глядачів у залі. Плакати, кричалки, повітряні кульки... І це далеко не весь арсенал використаний вболівальниками для демонстрації своєї шаленої підтримки юним артистам, які дуже хвилювались перед дебютом у КНЕУ.

На долю журі (у складі заступника голови Первинної профспілкової організації студентів та аспірантів КНЕУ, координатора

Творчий розмах дійсно не мав меж - відеоролики, театральні постановки, танці, пісні, виступи в оригінальному жанрі. Всі разом підспівували авторську пісню 3-ї групи менеджменту, слідували за відбором талантів власного, факультетського шоу "Україна має талант", шукали відмінності між Lady Gaga з 8-ї групи економіки підприємств та оригіналом, дивилися яскраве відео єдиної групи економічної теорії, підтанцьовували дівчатам з 2-ї групи економіки підприємств. Всі вони продемонстрували неперевершений акторський талант та вміння розсмішити публіку.

Після виступу конкурсантів та під час підрахунку балів концертна програма не припинялася. На сцені виступили активісти факультету старших курсів. Подарували пісні Цивінда Ольга та "золотий голос КНЕУ" - Артеменко Ірина. Виступила команда факультету, переможці попереднього року, з ритмічної гімнастики.

Фінал конкурсу був одним із найяскравіших моментів фестива-

лю, гості аплодували стоячи. Я гадаю, це була щира подяка учасникам, вони дійсно її заслужили. Кожна група отримала перемогу в певній номінації. Кубок курсу здобула команда 8-ї групи економіки підприємств. Ще раз хочеться привітати їх, вони стали найкращими!

Після закінчення заходу всі дружно вирушили святкувати до нічного клубу Greenwich. Там уже були і веселі танці, й обмін враженнями, і привітання.

Від імені комісії з питань культури хотілося б висловити подяку людям, які допомагали в організації та проведенні цього свята: Бесарабі Віктору, Артеменко Ірині, Цивінді Ользі, Цивінді Максиму, команді факультету з ритмічної гімнастики, Бугаю Сергієві та Середі Данилу і, звісно ж, учасникам. Велике спасибі, що не були байдужими, що віддали частинку себе задля проведення фестивалю.

Хочеться вірити, що весь той запал, ініціатива, прагнення до нового, які горіли в очах наших першокурсників, не згаснуть, а, навпаки, стануть надійною запорукою майбутніх перемог факультету!

Біруля Володимир, заступник голови комісії з питань культури

Враження учасників

"Дебют був, напевно, найяскравішою подією за весь пройдений період навчання. Було витрачено багато сил, енергії. І все це було не дарма, оскільки результат був неперевершеним. Цей захід приніс нам багато нових цікавих знайомств і зробив колектив нашого першого курсу ФЕТАУ дійсно однією сім'єю".

Анжеліка Іванова, ЕМО-104

"Якби нам не було цікаво здобувати омріяну професію, але іноді монотонність лекцій та практичних занять трішечки набридає. І кожен студент починає поглядати на годинник, щоби швидше вже поспілкуватися з одногрупниками в більш вільній атмосфері, разом кудись піти і т.д. Всі завжди дивуються, стверджуючи, що ми і так багато часу проводимо разом. Якось нашої дружній групі випала можливість продемонструвати свою унікальність (як і іншим студентам і курсу). Одразу почалося активне обговорення ідей, всі намагалися навіть підключити знайомих хореографів, гумористів, фотографів і т.д. Як кажуть, робота кипіла. Кожен намагався вкласти частинку себе у цей виступ. Я дуже вдячна за те, що цей конкурс був на початку навчального року. Це дало нашому колективу можливість об'єднатися навколо спільної ідеї, навколо спільної мети. Ми отримали величезне задоволення як від виступу, так і від роботи в колективі".

Криворучко Ольга, ЕЕП-106

"Дебют першокурсника" - перше свято для нас, які тільки-но перейшли до нового

етапу в житті - студентства. Це найважливіше свято, оскільки ми представляємо себе перед усім університетом такими, які ми є: наші таланти, здібності, достоїнства. Саме тому це дуже важливий захід. Незважаючи на те, що це складно організувати все, наші керівники дуже вправно зробили своє діло. Вони організували для нас величезне та незабутнє свято, приділяючи увагу кожному, фантазуючи та вигадуючи найнесподіваніші ідеї для того, щоб зробити наше свято неперевершеним.

На мій погляд, все було на високому рівні, все вдалося. Це свято ми не забудемо ніколи!".

Філенко Вікторія, ЕЕП-102

"Дебют першокурсника-2010" факультету економіки та управління пройшов "на ура!". Це дійсно було свято як для першокурсника, так і для всіх тих, хто не полінувався завітати на нього. Всі учасники дійства серйозно виконали поставлене завдання - і саме тому "Дебют" відбувся на найвищому рівні.

Хотілося б сказати, що працювати було легко. Під час репетицій отримував море задоволення і з масою позитивної енергії повертався до студентських буднів. Організатори з великою відповідальністю взяли весь тягар на себе, за що їм потрібно сказати велике спасибі, адже без них учасники не змогли б настільки глибоко поринути у світ мистецтва. Сподіваємося, що вже наступного року "Дебют першокурсника" факультету економіки та управління буде настільки ж яскравим і феєричним, як і цього".

Липко Сергій, ЕЕП-104

БАЖЖЖЮ

Газета кредитно-економічного факультету

ЦІКАВО

КЕФобачення, або Євробачення по-банківськи!

У листопаді в Центрі культури і мистецтв ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана" відбулась одна з найяскравіших подій для студентів І курсу кредитно-економічного факультету.

Йдеться про "КЕФобачення" - концерт, на якому кожна група І курсу могла показати свої таланти, вміння креативно мислити та всі свої яскраві ідеї. Звичайно цьому феєричному шоу чогось би не вистачало, якби не цікаві та веселі ведучі і, звичайно, лояльне та невідкупне журі. Так хочеться все відразу розповісти! Я навіть не знаю з чого почати, спробую почати писати про все по черзі.

Все почалося з того, що кожна група витягнула назву країни, яку вона мала представляти. Студенти першої групи повинні були якнайкраще відобразити сутність нашої співучої та мальовничої Батьківщини - України. Другій групі пощастило вибрати тендітну та романтичну європейську країну, яка ставить на коліна серця всіх закоханих, - Францію. Чудово та яскраво була представлена Англія третьою групою. Четверта група представляла не країну, а цілий континент - Африку, що колоритністю не

поступається попереднім. Студентам п'ятої групи вдалося розкрити всю сердечність індійського народу та самобутність їхньої країни в цілому. Шоста група у феєричному мюзиклі показала одну з найзагадковіших країн сходу - Персію, сьома група представила спекотну Іспанію. А восьмій групі дісталась Італія, що прихо-

ває у собі одне з найпрекрасніших місць на землі - неповторну Венецію. "КЕФобачення" виглядало б неповноцінним, якщо б не влучні жарти та позитив, що створювали неповторну атмосферу протягом цілого концерту наші ведучі Глеба Анна та Зварич Антон, студент факультету інформаційних систем та технологій.

Поспілкувавшись із глядачами, я зробила висновок, що всім дуже запам'яталася сценка з українськими

політиками, а особливо Леонід Черновецький у виконанні Еміна Мамедова, який і отримав грамоту за найкращу чоловічу роль. Його виконання було настільки переконливим та веселим, що всі, хто сидів в залі, якщо і не сміялись від душі, то точно не сиділи з серйозними обличчями.

Студентка сьомої групи своїм чарівним голосом перенесла всіх глядачів в атмосферу мальовничої Іспанії. Саме за це Ольга Терепу була нагороджена грамотою за кращу жіночу роль.

Коли прийшов час визначати переможців, було не дивно, що наше журі, серед якого були генеральний директор телеканалу "СТБ", помічник народного депутата, а також адміністрація факультету, не знало, кого назвати кращим, адже у кожній групі були свої недоліки, проте ще більше було у всіх достоїнств.

Третє заслужене місце зайняла друга група зі своєю романтичною та захоплюючою історією про Францію. Під час їхнього виступу було все - і пристрасні сценки, і романтична французька пісня, і спокисливий танець дівчат, від якого не могли відірвати очей багато хлопців, і лагідний та пластичний танець хлопців, що змусив битися швидше серця всіх дівчат у концертному залі.

Друге місце посіла не менш цікава історія третьої групи про Англію.

Веселі сценки та запальні танці не заважали їм зобразити стриманість справжнього англієця, якому вчасно прийшов на допомогу Гаррі Потер. Після всього цього стає зрозуміло, що так, як Англія отримала перемогу в сторічній війні з Францією, так і на нашому "КЕФобаченні" третя група випередила другу. Кінець кінцем переможцями було визнано восьму групу та справжню історію італійських мафіозі у їхній інтерпретації. Їхня історія з викраденням заінтригувала як глядачів, так і журі, вона була дуже невимушеною та веселою, сповненою веселих сцен, цікавих пісень та просто надзвичайних танців.

Всі групи були нагороджені різноманітними призами й подарунками, кожен з учасників отримав квитки на телевізійне шоу "Танцюють всі", профбюро факультету подарувало молодим талантам іменний святковий

вий торт, а також "італійці" забрали чесно зароблений у нелегкій боротьбі кубок. Тріумфуючі групи-переможці, всі учасники, а також кожен охочий та гості були запрошені в нічний клуб "Гринвіч" на фуршет та святковий

торт. Вечірка в стилі "after-party" відбулась у невимушеній та дружній атмосфері, адже за час підготовки до концерту в учасників була неповторна можливість пізнати один одного краще та знайти нових друзів. Студенти були вдячні.

Насамкінець, я із впевненістю можу сказати, що всі, хто відвідав "КЕФобачення", могли відчути неповторну атмосферу свята та отримати чималий заряд позитиву й гарного настрою надовго.

Групи-учасники висловлюють свою вдячність за допомогу в організації та підготовці номерів для виступу Олександрові Мамонтову та Глебі Анні, а також за великий приплив енергії - спонсорів концерту, ТМ "RED BULL".

Марія ОНУФРІЄВИЧ, студентка І курсу, КЕФ

Агроpower

Газета факультету економіки АПК

Пісенна феєрія 2010

Те, що ФЕАПК - співучий факультет, знали завжди. Але цього року склад вокалістів нашої команди поповнився.

Яскравими зірочками на сцені ЦКМ КНЕУ засяяли нові таланти, зазвучали нові голоси. А точніше, зазвучали вони на вокальному конкурсі традиційної та естрадної пісні "Пісенна феєрія 2010". Півфінал конкурсу відбувся 28 жовтня у

складі 17 учасників, з яких у фінал пройшло 10 найкращих. Серед яких і троє представників нашого факультету, а саме Тарасова Катерина (І курс), Богдан Ольга (І курс) та Гриненко Вікторія (ІІІ курс).

Після виснажливих репетицій наші учасниці були повністю готові гідно представити наш факультет. І 4 листопада з

концертного залу долітали знайомі вигуки, яких давно не чув Центр культури, а саме три букви "А-П-К". І справді, підтримка нас не підвела. Плакати, вигуки та кричалки надавали впевненості для виступу нашим учасникам.

А найголовніше, що не дарма підтримували, адже результати задовольнили всіх. Надією конкурсу цього року стала Тарасова Катерина, яка представляла наш факультет в академічному жанрі, Богдан Ольга стала "Відкриттям конкурсу", вона дуже сподобалась членам журі своєю ніжністю і передачею душевності твору. Але найголовнішу номінацію, ту, якої прагнули всі учасники, а саме звання "Золотого голосу КНЕУ", отримала наша студентка Гриненко Вікторія. Інтригу три-

мали до самого кінця, переживання просто переповнювали, наша підтримка сиділа в очікуванні...в очікуванні, як виявилось, абсолютної перемоги!

Отже, вітаємо наш дорогий факультет економіки АПК з черговою перемогою і гарним початком навчального року!!!

Первинна профспілкова організація студентів та аспірантів ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана" також приєднується до привітань. Бажаємо факультетові економіки АПК і надалі радувати нас своїми талантами, неперевершеними виступами, грандіозними групами підтримки. Нехай завзяття та вміння, які проявляються під час вашого перебування на сцені, допомагають вам у всьому, зокрема і в навчанні, і у професійному рості.

СПОРТИВНІ ПРИСТРАСТІ

Чемпіонат Києва з бадмінтону "Organizator Kiev Open"

Давно, ще Децим Юній Ювенал сказав, що "у здоровому тілі - здоровий дух". Але ще й досі молодь доводить усьому світові це правдиве твердження.

На початку жовтня в спортзалі Київського національного економічного університету ім. Вадима Гетьмана "Економіст" проходив чемпіонат Києва з бадмінтону "Organizator Kiev Open". Вперше спонсором конкурсу виступив журнал "Organizator". Це був відкритий чемпіонат - і участь у ньому могли брати всі охочі.

Чесць університету захищали студенти нашого факультету. В результаті змагань Бурлака Артур (студент III курсу, спеціальність "Економіка АПФ") став абсолютним

переможцем, а Артемчук Володимир (студент IV курсу, спеціальність "Економіка АПФ") зайняв перше місце у парній категорії та друге місце в одиночній та змішаній категоріях. Підтримували наших спортсменів їхні наставники та тренери В. Т. Ємець та В. Є. Косенко Особлива подяка Володимирові Трохимовичу Ємцю, який є відомим фахівцем в Україні і вже не перший рік готує майстрів цього виду спорту - переможців міжнародних змагань. Організаторами турніру було запрошено заступника декана нашого факультету професора О. О. Еранкіна.

Чемпіони та призери змагань були відзначені грамотами, медалями, кубками, а також грошовими нагородами. Дякуємо нашим студентам за активну участь та гідне представлення нашого університету та факультету на рівні міста. Ви - наше спортивне майбутнє, майбутнє спорту України.

ТОЧКА ЗОРУ

ТРОЯНДИ І ВІНОГРАД, або Роздуми "вузького" спеціаліста широкого культурного профілю

1. З чого починалося поєднання економіки з мистецтвом?

Почалося все з мого рідного села Покалів Овруцького району на Житомирщині, де у післявоєнні роки в клубі (колишній хаті розкуркуленого заможного селянина) моя мати Ірина Василівна, вчителька української мови і літератури, ставила, а батько Микола Якович грав провідні ролі у таких п'єсах, як "Наталка Полтавка", "Назар Стодоля", "Сватання на Гончарівці" та багатьох інших. І враження про це у мене залишилися на все життя. Коли я, а потім і мій брат Валентин вчилися у Києві, і до нас приїжджав хтось із батьків (обов'язково один, бо вдома господарство: корова, свині, кури), то завжди ввечері був спільний похід до театру - спочатку з нами, а потім з невістками та внуками.

Якраз під час навчання в Київському фінансово-економічному інституті (1954-1958 рр.) відбулось поєднання економіки з культурою. Нашій "другій гвардійській" групі поїхало з куратором, який зумів нас "завести" - і за чотири роки ми відвідали всі театри і художні музеї, і то не один раз, бо ходили на ювілейні виставки Врубеля, Рєріха та інших. Це продовжилось у Житомирі, де я працював за направленням. До цього часу пам'ятаю картину "Біля коліски" у картинній галереї. А на перші в житті відпускні гроші з другом Анатолієм Ясинським подивилися Третьякову, Большой театр і Пушкінський музей. В селі Сингури Житомирського району, де я три роки працював головним економістом колгоспу, організував картинну галерею: їздив до Києва,

придбав близько 40 великих репродукцій картин художників-передвижників, розвісив у клубі і проводив експозиції.

А далі взяв за правило: куди б доля не занесла - обов'язково музеї, театри і пам'ятники. Тому "моїми" стали Ермітаж у Ленінграді, Третьяковка та Пушкінський музей у Москві, художні музеї і галереї Львова і Яготина, Брацлавська і Праги, Саратов і Полтави, Сімферополь та Гельсінкі, Парижа і багатьох інших міст.

2. Як Ви все це передаєте студентам! Як поєднується економіка з мистецтвом?

Коли я читаю першокурсникам "Вступ до спеціальності" про майбутнє економістів-аграрників, то обов'язково наприкінці лекції прошу записати програму-мінімум для першого року навчання: п'ять театрів (національна опера ім. Т. Г. Шевченка, український драматичний ім. І. Франка, російської драми ім. Лесі Українки, зал органної та камерної музики в костюлі Св. Миколая, філармонія) і шість музеїв (Святої Софії, Українського образотворчого мистецтва, музею Тараса Шевченка, Російського образотворчого мистецтва, Української народної творчості у Лаврі, Української народної архітектури та етнографії у Пироговому). А на III курсі, зустрічаючись зі студентами під час написання курсових робіт, напівжартома застерігаю, що не приймаю курсової роботи, якщо там не буде спецдодатку - корінців театральних і музейних квитків.

З юності люблю поезію. І в лекціях, і на практичних заняттях (мій

головний предмет "Планування на підприємстві") цитую моїх улюблених Тараса Шевченка і Шандора Петефі, Максима Рильського, Василя Симоненка і Ліну Костенко. Наприклад, говорячи про методику планування урожайності, починаю з Вергілія (древньоримський поет і агроном):

*Но прежде, чем взрезать жезлом
Плоскосты неизведанной почвы,
Ты ветров узнашь постарайся
И климата все измененья,
И то, как работали деды,
И прежде, каков был обычай,
Чему урожай был высокий,
И что не родилось вовсе,*

а закінчуєш сучасними економіко-математичними методами, переконаний - зовсім інше сприйняття студентами "сухого" матеріалу.

Мої студенти виконують практичні завдання з планування за матеріалами передового в Україні кооперативу "Перемога" Кагарлицького району. Підсумкове заняття у формі ділової гри ми проводимо спочатку на кафедрі, а потім безпосередньо на підприємстві у присутності голови і спеціалістів. Далі відвідуємо сучасну молочну ферму, поля, машинно-тракторний парк, обідаємо. А друга половина дня - незабутня поїздка на Чернечу гору в Каневі: поклонитися Кобзарю. Треба тільки послухати як звучать тут експромтом вірші Поета з уст студентів. І це я роблю вже 40 років без єдиного винятку, бо розумію - "якщо не я...?"

3. Я із задоволенням прочитав дві Ваші останні книги "Історія роду" та "Еволюція думок". Як вони народилися?

Все життя я писав про економіку, планування, сільське господарство. Загалом це близько 200 наукових праць: монографії, підручники, навчальні посібники, статті. Але в останні роки з'явилося бажання щось зробити і "для душі". Так з'явилися у газетах "День", "Україна молода", "Голос України" кілька літературних замальовок, що були наслідком і продовженням цього "симбіозу" економіки і мистецтва. А потім прийшов час і для "Історії роду" (не дворянського, а звичайного селянського), у якій два автори - моя мама Ірина Василівна Артеменко і я, а також для "Еволюції думок". Остання написана за матеріалами моїх "Щорічників" за останні 53 роки. Охочі можуть ознайомитися з ними у бібліотеці КНЕУ.

4. Яку програму Ви запропонували б нашим читачам?

Тут потрібен диференційований підхід: одна для тих, хто дуже мало бачив і чув - дивись про мою лекцію першокурсникам "Вступ до спеціальності". Додам тільки для скептиків, які говорять: "я цього (музеїв, театрів, серйозної музики) не люблю" - хіба можна полюбити жінку, образотворче мистецтво, театр, не познайомившись з ними? Отож - зробіть перший крок.

А для тих, хто вже полюбив... тут безмежне поле. Просто перечислю те, від чого ми з дружиною і всією кафедрою були у захваті за останні 5 років: "Маршрутами кохання" - Коростишів, Бердичів, Верхівня (О. Бальзак та Евелін Ганська); Шевченківська місця - Яготин (княжна Варвара Рєпніна), Березова Рудка (Ганна

Закревська), Качанівка, Тростянець, Сокиринці; Батурин, Переяслав-Хмельницький. Але перед тим, як їхати шевченківським місцям, раджу прочитати "Три літа" Василя Жура.

А нещодавно на книжковому ярмарку в "Українському домі" придбав понад десять путівників, підготованих видавництвом "Граніт": 7 маршрутів Полтавщиною, 67 зупинок Черкащини, 10 маршрутів Житомирщиною, 12 маршрутів Київщиною, навколо Києва - 10 маршрутів вихідного дня і т.д.

Це все для весни-літа-осені. А як багато можна побачити і почути взимку у Києві! Незабутнє враження справили три виставки сучасного художника Віктора Сидоренка, ювілейна виставка Марії Приймаченко і Катерини Білокур.

А тим, хто давно був у київських музеях, раджу їх відвідати (особливо музею Т. Г. Шевченка). Якщо раніше в них домінували роботи епохи соціалістичного реалізму, то зараз із запасників підняли заборонені раніше роботи українських художників 20-х років. І ще одна порада від економіста: можна значно здешевити вартість екскурсій, використовуючи автобус вашої організації і запрошуючи тільки екскурсовода. А для студентів у музеях бувають дні "на шару". Та й вартість квитків у театрі, наприклад Івана Франка від 15 до 200 грн. Але хто коли зі студентів сидів у партері (у крайньому разі, до першого антракту)?

Віталій Нелеп,
професор кафедри економіки
агропромислових формувань КНЕУ

проф.com

СВІДЧЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

Давай поговоримо...

На початку листопада на стендах нашого університету з'явилося повідомлення про благодійну акцію "З любов'ю у серці". Спільний проект двох вишів - ДВНЗ "КНЕУ ім. В. Гетьмана" та Українсько-американського гуманітарного інституту "Вісконсинський Міжнародний Університет (США) в Україні" - у стінах "кращого економічного" реалізовував профком студентів та аспірантів.

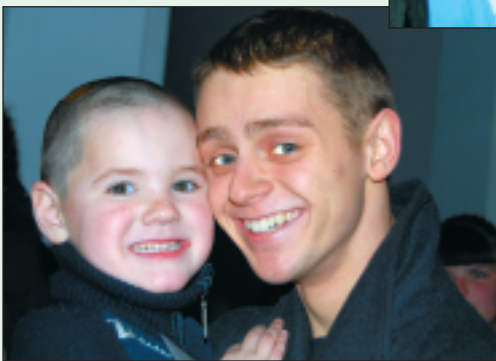
Наш університет взяв на себе більшу частину матеріального забезпечення цього заходу. В кабінети профкому кілька тижнів студенти приносили безліч подарунків, призначених для мешканців спеціалізованої школи-інтернату (СШІ) села Бабанка Уманського району Черкаської області.

Одяг, іграшки, канцтовари, предмети побуту, спортивентар - все це наше студентство не пошкодувало для тих, хто справді його потребував.

Акція тривала до 19 листопада. Наступного дня після її завершення група з кількох десятків небайдужих активістів обох університетів вирушила з подарунками до дітей.

Інтернат розташований за 4 години їзди від Києва. Не можна сказати, що Бабанка - це "забуте Богом село". Більш-менш розвинута інфраструктура, принаймні кілька магазинів, асфальтовані дороги, фермерські господарства - не найгірший стан речей, притаманний селам української глибинки. До того ж Бабанка - один із найбільших населених пунктів району. Тож розташування СШІ саме тут виглядає досить логічно. Тим більше, що попри загальний рівень життя, у цьому та навколишніх селах вистачає знедолених.

Понад сотня дітей різного віку - від зовсім малечі до 16-річних парубків - навчається та проживає в інтернаті. В когось із них є батьки, у декого - далекі родичі. Когось життя покинуло в цьому світі на поталу долі. Всі вони різні, але єднає їх життєва несправедливість, що позбавила їх багатьох можливостей.

Світ наче і не відгороджувався від них, проте й не зробив жодного кроку, щоби допомогти стати повноцінною частиною суспільства з його прагненнями, мріями та бажаннями. Тут мало хто мріє... Перш за все тому, що навіть не знає, що таке мріяти. Тут звикли сприй-

мати життя, як воно є, не задумуючись над тим, що воно могло бути зовсім інакшим - світлішим, щасливішим, радіснішим...

У навчальні години діти ходять на уроки, як у звичайній школі. Решту часу вони проводять по-різному. В інтернаті є своє підсобне господарство, невелика теплиця, де діти потроху займаються вирощуванням культурних рослин. Це

допомагає їм чогось таки навчитися, та й матеріально допомогти самим собі.

На вихідних когось із них забирають родичі. Якщо ж такого не відбувається з різних причин, чи то в родичів немає часу,

чи то їм байдуже, чи вони поїхали на заробітки до іншого далекого міста України, діти всі вихідні перебувають в інтернаті: граються, спілкуються між собою, малюють...

На вихідні, коли приїхали ми, додому не забрали майже нікого. Діти, яких попередили про наш приїзд, з радістю залишилися в інтернаті. Вони вже з перших хвилин нашого перебування радісно посміхалися, намагалися допомогти нам розвантажувати привезені для них подарунки... Кілька хлопчиків та дівчаток відразу прибігли з ручками та зошитами, щоб записати, як нас звали та наші контакти, щоб потім не прогавити цю можливість, і колись нам зателефонувати.

Чуючи "привіт, ти звідки", відчуваш, що до тебе ставляться ніби до давнього друга, який десь подорожував по світу і от повернувся у стіни інтернату.

Вирішивши всі організаційні моменти, ми приступили до справи. Дуже хотілося зробити цей день незабутнім для малечі. Надуваючи повітряні кульки, щоби прикрасити актовий зал інтернату, ми помітили, що дітям просто подобається ними гратися. Так почався справжній "космічний баскетбол". Хлопчак та дівчатка бігали за повітряними кульками, підкидали їх вгору, "пасували" один одному, аж поки вони всі не потріскали.

Після цього настав час ще десяти чи навіть більше різноманітних ігор, які повністю захопили майже кожного.

Наші студентки показали своїм новим подружкам, як користуватися косметикою. Ті, у свою чергу, відмінно за своївши урок макіяжу, захопилися фотографуватися. Так відбулася ціла фотосесія.

Дехто з дітей не хотів гратися. Коля, який навчався вже у старших класах, почувши мою пропозицію приєднатися до гри, відповів: "Давай краще поговоримо". Так, справді багатьом з інтернатівців не потрібні були ігри чи пода-

рунки, їм хотілося, мов друзям, просто поговорити.

Тем знайшлося багато: про футбол, про навчання, про свої плани на майбутнє. Коля розповів навіть, які дівчата йому подобаються. Мені ж, скажу чесно, було складно пояснити, хто я такий... Точніше, ким я буду, на кого навчаюсь... Як пояснити, чим відрізняється фінансист від продавця в магазині, який також рахує гроші?

Коля розказав, що сам хотів би бути адвокатом, щоб захищати тих, кого доля несправедливо поставила у скрутне становище. Але навчання, навіть у провінційному ВНЗ, коштуватиме його батькам 30 тисяч гривень. Тому в нього є плани і більш скромні: піти в училище, навчитися керувати трактором чи комбайном - і працювати на фермі.

Кілька годин нашого перебування промайнули непомітно. Ми роздали всі подарунки, які привезли з собою. Діти були дуже раді новому одягу, солодощам, косметичці, плазмовому телевізору і купі всього іншого...

Настав час прощатися. Це було, певно, найважче. Дітям не поясниш, що найближчі два місяці в тебе будуть екзамени, заліки, купа проблем... Вони хочуть тебе якомога скоріше побачити знову... В автобусі ми вже розмірковували над новим планом благодійної акції.

Перед очима постійно поставали радісні обличчя діток... Радісні обличчя із сумними очима. Між нашими проблемами ми знаходимо час для нічних клубів, концертів і ще мільйона інших забав. Для мешканців інтернату новою захопливою забавою була гра з повітряними кульками...

Чи побачить хтось із них таке яскраве життя, яке щодня бачимо ми?

Певно, нам треба ним ділитися, і частіше, хоча б один день на кілька місяців можна присвятити такій добрій справі.

Наступного ранку мене розбудив телефонний дзвінок з невідомого номера.

- Алло, хто це?

-Привіт, ви вчора у нас були, пам'ятаєш? Давай поговоримо?

Цей рік не став винятком. Хоча дещо було відмінним. Заходи, які відбувалися до свята, трохи урізноманітнили.

Тож далі коротко про події, що стали подарунком від Профкому студентів та аспірантів усім кнеувцям.

Цього року святкування не обмежилися гучними вечірками в клубах. Були і спортивні заходи, і концерти, і вистави...

Першим подарунком студентам стала вистава, представлена ще за тиждень до свята. 10 листопада у Центрі культури і мистецтв КНЕУ виступав творчий колектив "Престиж", створений студентами Київського

університету театру, кіно та телебачення за підтримки Українського фонду культури. Студенти-актори демонстрували виставу "Сучасний етикет (частина перша)". Глядачам представили оригінальний погляд на звички сучасного суспільства.

Цікавий День студента

Серед молодіжних свят на кшталт дня Валентина, Дня молоді та Хеллоуїна беззаперечно найважливішим є День студента. Не зайвим буде нагадати, що його святкують двічі: 25 січня та 17 листопада. Зимові святкування зазвичай співпадають зі складанням зимової сесії, тому не дивно, що саме під кінець осені студенти "відриваються" на повну.

Важливо, що вистава неслиа глибоку мораль, яка так необхідна сьогодні нашій молоді. За словами очевидців вистави, кожен, вийшовши із концертного залу, задумався про правила етикету та власну поведінку.

Основні події пов'язані з Днем студента відбувалися 16 листопада. Першою з них був уже традиційний (третій) турнір з боулінгу на кубок профкому. Змагання відбувалися в ТРК "Більшовик". Для цього там було зайнято 10 боулінг-доріжок. Приймали участь у турнірі команди з усіх факультетів університету. Кожна команда мала по 2 склади з 6 учасників. Результати визначалися за су-

мою ігор першого і другого складу команд.

Величезний внесок в організацію змагання зробив голова комісії профкому з питань спорту та туризму Олексій Строкач, а також голова комісії факультетських профбюро. Вони не лише організували свої команди, а навіть взяли участь у конкурсі на найспортивнішого голову комісії. Щоправда, такого так і не вдалося визначити, адже всі проявили чемпіонські здібності.

Результатом основного змагання стала перемога команди "Golden Strike" фінансово-економічного факультету,

отримали медалі, а переможці - ще й перехідний кубок, який до наступного турніру красуватиметься в кабінеті декана ФЕФ Володимира Кириловича Хлівного.

Того ж вечора у нічному клубі "Арена" відбувалася вечірка КНЕУ, на яку завітали понад тисячу студентів нашого ВНЗ.

Ще одним заходом до Дня студента став творчий конкурс першокурсників кредитно-економічного факультету "КЕФобачення". Хоча подібне на КЕФ відбувалося вперше, це не завадило концерту пройти, як кажуть, "на ура!". Особливо слід відзначити роботу профбюро КЕФ на чолі з Максимом Щеглюком. Відтепер у КНЕУ є ще один факультет, який може похвалитися вміннями організації грандіозних святкувань для першокурсників. Залишається побажати, щоб "КЕФобачення" стало традиційним заходом і щороку радувало всіх студентів та викладачів.

Святкові дні позаду. Та згадка про них ще довго хвилюватиме нашу уяву. А попереду ще ж стільки всього: різноманітні свята, сесія, а потім... черговий День студента, де на вас чекатимуть нові сюрпризи від профкому.

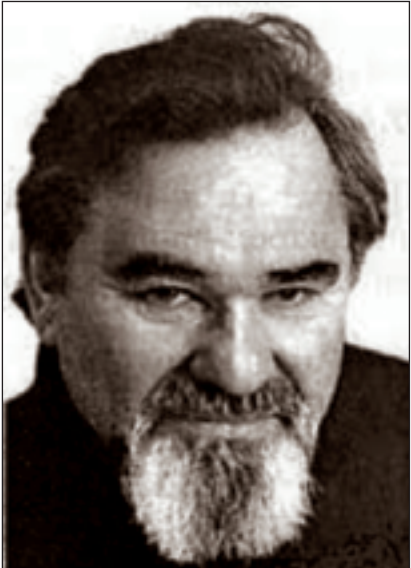
Антон Гурін, голова комісії з питань зв'язків з громадськістю та професійного розвитку ППОСА КНЕУ ФЕФ, II курс
Олексій Строкач, голова комісії з питань спорту та туризму ППОСА КНЕУ КЕФ, IV курс

Монади Миколи Руденка

Людина починається не з дати свого народження, а з початку своєї пам'яті...
М. Руденко

Розвиток української економічної думки, як і історії Української держави був неоднозначним. За весь період свого існування вона пройшла безліч етапів. Проте найповніше свою суть вона виявила в теоріях школи фізичної економії. Цей напрям представляли такі відомі вчені, як С. А. Подолинський, І. В. Вернадський, М. Д. Руденко й інші. Спробуємо глибше зануритись у суть даної економічної теорії і висвітлити її в контексті діяльності М. Руденка.

Микола Руденко

16 грудня у стінах Будинку вчителя рідні, знайомі, колеги та послідовники зібралися для вшанування пам'яті українського письменника та вченого Миколи Руденка - 90-річчя від дня його народження. Організаторами вечора виступили Наукове товариство ім. С. Подолинського, Український ПЕН-Клуб, Міжнародний благодійний фонд "Смолоскип", Київське товариство політ'в'язнів і репресованих. Для участі у вечорі були запрошені: Євген Сверстюк, Левко Лук'яненко, Раїса Руденко, академік Микола Жулинський, доктор економічних наук Володимир Шевчук, письменник Іван Власенко та інші. На цьому зібранні ми мали велику честь поспілкуватися з усіма ними, безперечно, видатними постатями, кожна з яких пройшла певну частину життєвого шляху разом із Миколою Даниловичем.

Ким же насправді була ця людина: письменником, громадським та політичним діячем, Героєм України, економістом-борцем за права та свободи українського народу? Всі ці іпостасі вдало поєднувалися в одній особі...

На долю Миколи Руденка випало багато випробувань. Народився він у родині шахтаря. Рано залишився без батька, який загинув у шахті (1927 р.). Сім'ї, в якій було троє дітей, довелося тяжко працювати. Назавжди запам'ятався голод 1933-го року. З 8 літ через травму Микола Руденко перестав бачити на ліве око. У 1939 р. вступив на філологічний факультет Київського університету. Провчився всього два місяці. В партію вступив ще після закінчення школи, на шахті, де раніше працював батько. У 1939 р. призваний до війська. 4 жовтня 1941 р. в перших же боях під Ленінградом тяжко поранений розривною кулею. Лікувався рік.

Уперше виступив проти наявних порядків у 1949 р., коли під виглядом критики "космополітів" громили та нищили єврейських письменників. Страшним потрясінням стало для нього розвінчання на XX з'їзді КПРС "культу особи Сталіна".

Прийшла думка, що справа не у самому Сталіні, якщо параноїк і садист міг стільки років очолювати партію і державу. Отже, вчення, яке лягло в основу держави, в чомусь неправильне. Штудіювання "Капіталу" переконало Руденка в тому, що вчення К. Маркса помилкове у самій своїй основі - у розумінні те-

численна українська інтелігенція зорганізувалася і заговорила на весь світ про неволю й безправ'я людини та свого народу. Це був геніальний згогд: поставити український національний інтерес у контекст протистояння тоталітарного СРСР із демократичним Заходом, інтегрувати його в міжнародну правову основу.

Гельсінський пакт і його три розділи, як їх ще називали "три кошики", містили такі завдання: обмеження озброєнь, затвердження результатів Другої світової війни, тобто непорушність кордонів, та права людини".

Дружина Миколи Руденка Раїса Опанасівна

орії додаткової вартості. Вона створюється не надексплуатацією робітника, а сонячною енергією (фотосинтезом), поєднаною з працею селянина і його худоби на землі. Своє бачення цієї проблеми Руденко виклав у філософських працях "Еко-

Саме на дотриманні вимог третього розділу й зосередила свою діяльність УГГ. Першим очолив її саме Микола Руденко. Це був доволі ризикований крок, за

Микола Жулинський

номічні монолози" (яка з'явилася у самвидаві в 1975 р.) і "Енергія прогресу", у романі "Формула Сонця". У 1974 р. за критику марксизму Руденко був виключений з КПРС, у 1975 р. - з СПУ.

На початку 70-х Руденко включився в роботу на захист прав людини, в тому числі національних. Після консультацій з П. Григоренком, О. Мешко, О. Бердником, Л. Лук'яненко, І. Кандибою, О. Тихим, М. Матусевичем, М. Маринівим, Н. Строкатою 09.11.76 на квартирі А. Д. Сахарова в Москві Руденко провів прес-конференцію для іноземних журналістів, де оголосив про створення Української Гельсінської Групи.

"Це був потужний сплеск національного духу, - так відповів на наше запитання про УГГ відомий журналіст В. В. Овсієнко. - Вперше після десятиліть мовчання така не-

який він поплатився довгими роками ув'язнення.

Раїса Опанасівна, дружина Миколи Руденка, згадує той період свого життя, коли Микола Данилович був у засланні, так: "... люди боялися спілкуватися зі мною. Особливо письменники - вони боялися навіть привітатися. Між мною і всіма іншими розверзлася прірва. Вже другого дня після арешту Миколи вийшла, на душі темно і важко. Іду на працю, а довкола люди жартують, сміються, децьо музика грає... І в цю мить я зрозуміла, що стала зовсім іншою людиною, що між цими людьми і мною вже пролягла нездоланна прірва. І з цим мені треба жити. Спілкувалася вже тільки з дружиною політ'в'язнів та з колишніми політ'в'язнями. Це Віра Павлівна

Лісова, Люда Литовченко і її чоловік Григорій Герчак, який уже відбув багаторічне покарання. Це Оксана Мешко, Дзвінка Вівчар - дружина Олеси Сергієнка, Галина Дідківська - дружина Євгена Пронюка, Люба Мурженко, Йосип Тереля... Спілкувалася я з родиною Георгія Вінса, керівника бабтиської церкви, засудженого до багатьох років ув'язнення. Часом ми збиралися в Леоніди Павлівни Світличної, зі Львова приїздили сестра В'ячеслава Чорновола Валентина, Олена Антонів. Мене також не оминула доля мого чоловіка, адже я брала активну участь у діяльності УГГ, хоч і не була офіційним її членом. Тим, що допомагало нам у засланні всі ці роки, була ідея боротьби за права кожного українця".

Левко Лук'яненко був тим, хто разом із Миколою Даниловичем перейшов ту грань, де закінчується свобода: "Все робиться поступово. Ми знали, що очікує на учасників УГГ, проте було зрозуміло, що час її створення настав. Наша боротьба за демократизацію ляже у світовий контекст становлення демократії".

Зрозуміло, що діяльність УГГ була б неможливою без тих, хто популяризував її ідеї за кордоном. Одним із них був академік Микола Жулинський: "Письменник Микола Ру-

Руденко поривався до вселюдських ідеалів добра і справедливості. Там визріла праця "Шлях до хаосу", яка є продовженням (з 1960 року) болісних волянь громадянина до ЦК КПРС та уряду СРСР із попередженням: держава розвалюється, своїм падінням вона розчавить своїх громадян; схаменіться, поверніть селянам державну землю, із якої і так вже висмоктано життєву сонячну енергію...".

Не оминемо згадати, що червоною ниткою через праці Руденка проходить енергетична теорія. Актуальність цієї праці Володимир Олександрович Шевчук, голова Наукового товариства ім. С. Подолинського, розкриває у контексті політичних подій, очевидцями яких нам довелося стати: "Майдан поставатиме доти, доки існуватиме проблема стосовно того, ЩО розподіляти та перерозподіляти і ЯК. Влада повинна керуватися розумом".

У працях Руденка розглядається "енергетика суспільства, а не політичні аспекти суспільного життя. Що ж до самої політики, то вона повинна формуватися на основі законів природи, а не навпаки. Тому фізичну економію слід сприймати як основу, на якій має ґрунтуватися політична економія та прикладні економічні науки.

Ключовою категорією, що пронизує створену мислителем наукову систему, стає енергія прогресу. В одному з визначень М. Д. Руденка енергія прогресу - це абсолютна додаткова вартість, джерелом якої є космічне випромінювання, а її здобуття людьми можливе завдяки використанню фотосинтезу. Формулювання цієї категорії є методологічною базою, на якій побудована світоглядна конструкція фізичної економії, що охоплює як уже існуючі,

так і самостійно відкриті вченим категорії і закони.

Творчо інтерпретуючи єдність фізичного і духовного, М. Руденко будує цілісну архітектуру Всесвіту та "вписує" у неї людину. Ідея їхньої спорідненості дозволяє йому стверджувати, що, подібно до людини, Всесвіт теж має власний Орган Синтезу...

Життя Миколи Руденка було пошуком істини - тієї монади, з якої все починалось. У її пошуках він окидав своїм зором Всесвіт і Землю, як його невід'ємну частину. Руденко спрямовував свій погляд у майбутнє і намагався зробити його кращим для прийдешнього покоління, адже, як він сам полюблив повторювати: космос - це ми!

Висловлюємо велику подяку нашому викладачеві - кандидату економічних наук, доценту, члену Наукового товариства ім. С. Подолинського Воробійовій Людмилі Василівні за допомогу у проведенні дослідження. Без Вас воно виявилось б неможливим.

Шолудько Наталія,
Мішук Інна,
Каширін Андрій,
Візор Зоряна,
студенти III курсу,
обліково-економічний факультет

Євген Сверстюк зі студентами

Левко Лук'яненко

денко повинен був вижити в ім'я відродження України, її Слова, її прав і свобод, тому й не заморожував у собі Слово, а осмислював себе, долю свого народу за допомогою Слова. За це його було покарано 12 роками ув'язнення. Але й там, у тюрмах, концтаборах, засланні,

Мистецтво художнього слова

Проведення олімпіад, наукових конференцій, літературних вечорів та конкурсів з української мови та літератури у КНЕУ стало доброю традицією. Викладачі кафедри української мови та літератури згуртовують обдарованих дітей у творчий колектив. Студентський науковий гурток очолює

доц., кандидат філологічних наук В. Р. Товстенко, літературну студію "Українське слово" - викл. Н. С. Павловська. Враховуючи потяг початківців саме до поетичної творчості, маємо застерегти: однієї здатності до абстрагування й асоціативного мислення замало. Найважливішими ознаками здібностей є особливе відчуття

ритмического поетичного рядка, вміння узагальнювати, скласти образні мовні композиції тощо. Вибираючи майбутніх гуртківців, викладач має звернути увагу насамперед на здатність студентів до образотворення. Мистецтво художнього слова полягає у розкритті потенційних можливо-

стей національної мови, які завдяки довершеності мовного матеріалу, його незвичності, оригінальності, художній доцільності досягають ефективного емоційно-естетичного впливу на читача, розвивають його мовний смак. У художньому стилі утворюються зразки норм літературної мови, відбувається модифікація, оновлення експресивних засобів, передається національний колорит емоційного відображення дійсності.

Мистецтво слова виконує такі важливі функції: естетичну (засіб вираження прекрасного); пізнавальну (людина за допомогою мови та літератури формує й організовує свої знання про навколишній світ і про саму себе); виховну (художня література змушує зазирнути у власну душу, осмислити визначальні морально-етичні категорії крізь призму власного світосприймання). Проблема морального виховання студентської молоді в сучасному суспільстві особливо актуальна. Вона

потребує виняткової уваги, оскільки нинішні студенти - це майбутні фахівці з різних галузей знань, майбутня українська інтелігенція, українська еліта, яка повинна сприяти розбудові й розвитку України.

Олімпіади та наукові конференції з української мови та літератури допомагають студентам розкрити здібності, сприяють підвищенню пізнавальної активності, привчають до самостійного мислення, виробляють творче ставлення до навчання. Під час оцінювання рівня знань студентів викладачі враховують не лише рівень засвоєння мовних знань (правила орфотипії, орфографії, морфології тощо), а й уміння оперувати цими знаннями.

У листопаді 2010 р. викладачі кафедри української мови та літератури провели конкурс "Музей мого рідного краю", 13 грудня - святкували день апостола Андрія Первозванного, проповідника християнської віри, який, за літописною легендою, благословив свя-

щенні гори над Дніпром і хрестом ознаменував місто Київ, віддаючи йому долю великої святині. Студенти різних факультетів брали участь у конкурсах, свої враження від візиту до музею вони написали у відгуках, найкращі з них ми пропонуємо на ваш розгляд. У грудні було проведено I етап Шевченківського конкурсу. Вітаємо переможців: Крикунову Анастасію, Сухомлин Ольгу, Шевцову Катерину.

Мова і професія - дві важливі суспільні категорії, що визначають глибину пізнання світу, опанування надбань цивілізації, рівень мовної культури. Справжнім фахівцем можна вважати того, хто не лише володіє високою кваліфікацією, а й є духовно багатим, творчою особистістю.

В. Р. Товстенко,
доцент кафедри української мови та літератури,
кандидат філологічних наук

Музей Гулака-Артемівського оживає з небуття

У центрі України, у мальовничому місті Городищі є музей зачинателю українського байкарства - Петру Гулакові-Артемівському.

Нащадки роду Гулака-Артемівського, його земляки-городищани, вшановуючи пам'ять славетного митця, у Городищі відкрили народний музей Петра Гулака-Артемівського.

З 1966 року музей Гулака-Артемівського існував у кінотеатрі "Жовтень". Там зберігалися майже 10 тисяч експонатів, надісланих із Харкова, Києва, Москви, Варшави, Парижа, Нью-Йорка, Торонто та інших міст. Але у 90-х роках музей припинив існування. Безцінні експонати кудись відда-

ли на зберігання або просто розгубили. Бронзове погруддя композитора вандалі вкрали й здали на брухт. Добре, що власник за-

готівельного пункту відвіз пам'ятник до міліції, і він зберігся.

І ось уже в роки незалежності прапраонуці письменника - жінці, якій Бог послав сили на восьмому десятку літ ходити по кабінетах, - таки вдалося побороти бюрократію й знайти одноступінь та, зрештою, відкрити музей.

Фонд музею - близько тисячі експонатів. Хоч експонатів не так

і багато, але серед них можна побачити родове дерево Гулаків-Артемівських, бюст Петра Гулака-Артемівського, сімейне піаніно, роботи байкаря та інші особисті речі. У музеї також є експозиція про життєвий шлях та письменницьку діяльність П. Гулака-Артемівського та експозиція вшанування його пам'яті.

Експозиція музею дуже пізнавальна та цікава. Мені дуже сподобалась екскурсія. Я дізналась багато нового та цікавого, розширила свій кругозір з української літератури. Рекомендую Вам відвідати музей. Працівники закладу завжди раді бачити туристів.

Хутір Надія

На Кіровоградщині, поблизу села Миколаївка Кіровоградського району, є унікальна степова оаза - хутір Надія.

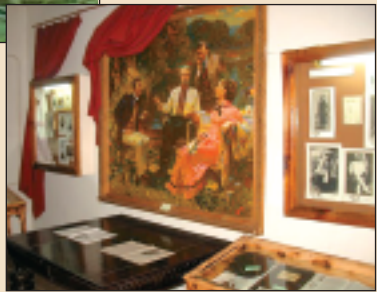
Заповідник-музей "Хутір Надія" є однією з найвизначніших історико-культурних пам'яток України.

Понад 100 років тому на місці, де тепер шумлять могутні дуби й стрункі тополі, плодonoсить фруктовий сад, блищить широкий став, був голий степ.

Садибу було засновано визначним українським драматургом, актором, театральним та громадським діячем Іваном Карповичем Тобілевичем (Карпенком-Карим) на 11 гектарах землі, що дісталася у спадщину його дружині, Надії Карлівні Тарковській. Саме на спомин про неї Іван Кар-

пович дав назву хутору.

Спочатку сім'я Тобілевичів вела тут скромне власне господарство. З того часу і збереглися "Батькова хата" та стара чумацька криниця.

Після повернення з трирічного політичного заслання навесні 1887 року Іван Карпович оселяється на хуторі й вирішує перетворити його на мальовничий куточок рідної природи, за його власним висловом, "оазис у степу".

Садиба потопала у зелені крилатих дубів, струнких осокорів, ясенів, гледичії, тополь, більшість із яких нагадують про перебування

тут, на гостині у драматурга, корифеїв українського театру Марка Кропивницького, Марії Заньковецької, Михайла Старицького, Миколи Садовського, Панаса Саксаганського та Марії Садовської-Барілотті.

"Хутір Надія" став творчою лабораторією Івана Тобілевича. Спостерігаючи за навколишнім життям, він створив галерею типових образів у комедіях "Сто тисяч", "Хазяїн", тут же були написані історичні драми "Сава Чалий", "Гандзя" (всього 11 творів.)

У 1956 році "Хутір Надія" оголошено державним заповідником-музеєм.

У 1970 році, під час святкування 125-річчя від дня народження Івана Карповича Тобілевича (Карпенка-Карого), за участю найвидатніших сучасних українських письменників та діячів театру започатковано щорічне свято театального мистецтва "Вересневі самоцвіти", що з 1990 року стало всеукраїнським.

У 1982 році, до 100-річчя заснування українського театру корифеїв, відновлено будинок драматурга, що був зруйнований у 1944 р. Напередодні святкування 150-річного ювілею драматурга у

ньому відкрито нові експозиції: театально-літературну і меморіальну.

9 вересня 1907 року на Карпівському кладовищі поховано І. Тобілевича (Карпенка-Карого). На могилі драматурга тривалий час стояли простий дубовий хрест та літа чавунна плита, на якій викарбовано слова М. Садовського:

"Люди вмирають - ідеї вічні. Серце твоє, налите правдою і любов'ю до рідного темного люду, полягло поміж ним, а дух величний твій витатиме над ним вівки. Коли ж незрячий тепер прозрієть - тебе в сім'ї своїй вольній, новій спом'януть".

У 1958 році на могилі було встановлено надгробний пам'ятник - лабрадоритову стелу з бронзовим барельєфом і датами життя І.Тобілевича (Карпенка-Карого).

Поруч - могили батька, Карпа Адамовича Тобілевича, матері, Євдокії Зіновіївни, сестри, Марії Карпівни Садовської-Барілотті, молодшого сина, Юрія Івановича та ін.

У заповіднику-музеї "Хутір Надія" експонується близько 2 тисяч предметів, значна частина з яких передана сім'єю Тобілевичів-Тарковських.

Геніальна родина Тобілевичів багато в чому визначила шляхи розвитку українського театру, доклала зусиль до національного самоусвідомлення українського народу. Прикро, що поїздка до меморіального музею на хуторі Надія не стала й досі популярним туристичним маршрутом.

Тому я запрошую всіх охочих завітати до цього світлого куточка української землі!

Красюк Ольга,
студентка I курсу,
факультет економіки АПК

СВІДЧЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

"МИСТЕЦТВО ПІДНИМАЄ ДУШУ ВІД ЗЕМЛІ ДО НЕБА"

У 2011 р. виповнюється 180 років від дня народження видатного художника другої половини XIX сторіччя, одного з організаторів та активних учасників Товариства пересувних художніх виставок.

Микола Миколайович Ге - один із найзагадковіших майстрів, який може по-новому відкритися і стати особливо цікавим людиною XXI ст. Він належав до тієї передової інтелігенції, яка високо несла естетичні та моральні ідеали епохи. Багато в чому зумів випередити час - і у творчості, і у моральних пошуках істини. Багато видатних людей, незалежно від того, де, у якій країні, вони народилися, належать завдяки своїй творчості вже не тільки саме цій країні, а й культурі світового значення. Це можна сказати і про М. Ге.

Він народився 15 лютого 1831 р. у шляхетній сім'ї у м. Воронежі. Його прізвище має французьке коріння - пращури художника втекли з Франції у XVIII ст., рятуючись у Росії від революції. По лінії матері М. Ге був українцем, і подальше його життя і творчість були тісно пов'язані з Україною (дружина художника - Ганна Петрівна - походить зі старовинного українського роду Забіл). Дитячі роки пройшли в маєтку батька на Поділлі. М. Ге закінчив курс Київської гімназії, а потім вступив до Університету Св. Володимира. Звідти перейшов на фізико-математичний факультет Петербурзького університету, а пізніше став учнем Академії мистецтв. М. Ге брав активну участь у культурному житті Києва кінця XIX ст., товаришував з багатьма відомими людьми - художниками, меценатами. І життя своє Ге завершив на Україні, похований на своєму хуторі Іванівський Чернігівської губернії (зараз с. Шевченка Чернігівської області).

Один із синів художника передав до музею м. Києва 32 полотна батька. Ряд картин Ге знаходяться тепер у Київському музеї російського мистецтва: "Автопортрет" (1893 р.), "Портрет онука М. П. Ге" (Пізніше Микола Петрович Ге (1834-1920) став мистецтвознавцем, публіцистом, учасником альманаху "Білі ночі", він був другом О. Блока), "Портрет хлопчика-українця" (1890 р.), "Портрет Герцена" (авторський повтор портрета 1867 р.), "Портрет К. І. Забіли" (1880 р.), "Портрет З. Я. Петрунькевича" (1878 р.), "Голова розп'ятого Христа" (1894 р.), "Суд царя Соломона" (1854 р.), "Флоренція" (1864 р.), "Соренто" (1869 р.) та інші.

В творчості М. М. Ге можна прослідкувати три напрями. Ге - майстер портрета, історичної та релігійної картини. Його пензлю належить також ряд жанрових полотен та багато пейзажів.

Під час навчання в Академії мистецтв художник відчув великий вплив художників Брюллова та Іванова. Але художник по-новому, по-українськи, трактує традиційні для академічного мистецтва євангельські теми. Його картини показують реальну психологічну драму людей та конфлікт антагоністичних поглядів суперників. У 1857 р. Ге закінчив Академію мистецтв у Петербурзі і поїхав за державний коштом до Італії. Прожив там до 1870 р., час від часу навідуючись до Росії. У Римі, Флоренції та інших італійських містах розкрився пейзажний дар художника. Природа України також знайшла віддзеркалення в його пейзажах та драматичних картинах. У Флоренції протягом 6 років писав свою найкращу картину "Таємна вечеря" (1863 р.). Успіх картини був не меншим, ніж у картини Брюллова "Останній день Помпеї". Тема "Таємної вечері" відображена багатьма художниками (зокрема Леонардо да Вінчі). Картина Ге свідчить про живий та надзвичайно могутній талант. Молодий художник відійшов від академічних вимог і відмовився від наслідування і вітчизняних, і західних візирів. Ге взяв традиційний мотив, пов'язаний з головним християнським таїнством - Євхаристією (Причастям), і трактує його не як релігійний сюжет, а як психологічну драму. "Таємна вечеря" присвячена темі трагічного зіткнення поглядів, темі самопожертви та гордині. І в наш час постійно ставиться питання: "З ким ти?".

М. Ге можна назвати художником страждання та співчуття. Він пробуджує у глядача глибоке та сильне співчуття тому, що діється, це і було головною метою живописця. За "Таємну вечерю" художник був відзначений небувалою нагородою - отримав звання професора, не будучи академіком, і одразу став на чолі нового напрямку в живописі. Цю картину придбав за 10 тис. рублів імператор Олександр II і подарував музеєві Академії.

Під час наступних поїздок до Італії Ге продовжував писати картини на релігійні теми, але в Єван-

гельських сюжетах шукав не лише Божественну Істину, але й людську правду, що багато в чому склалося під впливом філософської позиції Льва Толстого. Художник став близьким другом і послідовником великого письменника. У наступні роки, натхненний морально-етичним впливом Л. Толстого, художник втілює вічне прагнення російського інтелігента - бути ближчим до народу. Він на деякий час залишає мистецтво, за шматок хліба кладе печі селянам. З торбинкою та посохом цей високий, довгобородий, схожий на античного філософа, чоловік ходить дорогами України, проповідуючи слово добра і справедливості. Одні бачили в ньому апостола, інші - юродивого. Багато колег вважали, що як художник Ге помер. Однак саме на глухому українському хуторі Чернігівської губернії він звертається до сучасного йому суспільства з утопічною проповіддю духовного протесту проти зла. Він плідно працює з 1876 р. ("Що є Істина?" (1890 р.), "Голгофа" (1893 р.) - обидві картини у Третьяковській галереї; один із двох варіантів "Розп'яття" (1892-1894 рр.) - зберігається у музеї Д'Орсе у Парижі). З другої поїздки до Італії Ге привіз дві картини - "Христос у Гетсиманському саду" та "Ранок воскресіння Христового", але ці картини не мали успіху, не були прийняті глядачами, що було для художника великим ударом.

Ге звернувся до російської історії. В цей час (поч. 1870 р.) у Росії створювалося Товариство пересувних виставок, і М. Ге став одним із за-

сновників Товариства художників-передвижників. До Товариства долучалися молоді і талановиті художники, що були незгодні з політикою Академії. На першій виставці товариства була представлена картина "Петро І допитує царевича Олексія у Петергофі" (1871), і це значним чином посприяло успіху виставки. У жанрі історичного полотна М. Ге нама-

гався "оживити" історію через достовірну обстановку і яскраві психологічні характеристики персонажів. Ця картина була задумана не як мелодраматичний, а саме як історичний жанр. Досконало переданий контраст слабого, нерішучого,

але впертого обличчя царевича з повним енергією та сили обличчям його батька, імператора Петра І. Картина була придбана московським колекціонером Третьяковим, і художник зробив на замовлення кілька повторів цього сюжету. Відома також його напівжанрова, напівісторична картина "Пушкін у Михайлівському" (1875 р.). Картина написана на текст відомого вірша поета:

*Поэта дом опальный,
О Пушкин мой, ты первый посетил,
Ты уладил изгнанья день печальный,
Ты в день его Лицея превратил.
О. Пушкин, 19 жовтня 1825 р.*

На картині зображена невелика кімната, пофарбована сіро-зеленою фарбою, зі старовинними

меблями із червоного дерева, кахельною (рос. изразцовой) піччю, залита золотими променями сонця. На столі стоять порожні чашки від кави. У повітрі сизий туман від випалених рубок. На підлозі розкрита валіза, конверт від розпечатаного листа. На стіні висить портрет Байрона, на каміні видно статуєтку Наполеона. Пушкін, друг Пушкіна, декабрист, із захватом слухає вірші поета. В глибині, біля дверей, сидить няня Арина Родіонівна і з любов'ю поглядає на Пушкіна та його гостя. Ця картина знову змусила публіку говорити про талант Ге та повернула художникові його славу. Але у 70-ті роки М. Ге пережив творчу кризу і близько трьох років майже не брався за пензель.

У 1876 р. художник із родиною оселився на хуторі Іванівський Чернігівської губернії. Невеликий, дуже скромний будиночок до кінця днів художника став і притулком, і творчою майстернею. М. Ге писав Л. Толстому: "Я не можу життя, свою свідомість, відокремлювати від роботи". В останнє десятиліття свого життя художник писав і на євангельські теми, і багато портретів. Найвідомішим вважається портрет О. І. Герцена (російський революціонер, філософ і публіцист) і портрет-картина з жанровими елементами, що зображує Льва Толстого за письмовим столом в його кабінеті. Портрет Н. І. Петрунькевича на тлі вікна, відкритого у сад, демонструє прекрасний талант Ге як пейзажиста, поета плерного живопису.

У 1879 р. М. Ге створює своє найбільш вистраждане, глибоке полотно "Що є Істина?". Ця картина заслуговує особливої уваги. Вона символічно розкриває глибинний сенс історичного діалогу між Христом і Пілатом. Римський прокуратор (у Древньому Римі - чиновник із ведення судових справ, який наглядає за виконанням законів) Пілат утримує світську владу, але не знає Істини і не бажає її знати. Фігура римського прокуратора освітлена яскравим сонячним променем. Пілат з іронічним жестом ставить запитання Ісусові. Христос, замордований катуваннями, стоїть зі зв'язаними руками біля стіни. Подібно до "Таємної вечері", колорит картини будується на контрасті темних та світлих плям, але в цій картині контраст більш різкий. Фігура вдягненого у жакхиве лахміття Христа, огорнена п'їтьмою. Пілат, який переситився життям, виділяється світлом, що фіксує нашу увагу на його самовпевненій позі та гладкій потилиці. І, безумовно, всі симпатії глядача, що фіксує нашу увагу на його самовпевненій позі та гладкій потилиці. І, безумовно, всі симпатії глядача, що фіксує нашу увагу на його самовпевненій позі та гладкій потилиці. І, безумовно, всі симпатії глядача, що фіксує нашу увагу на його самовпевненій позі та гладкій потилиці.

са, художник підкреслює всю вищість над владою вигнанницької, відригнутої особистості. Художник М. Ге, багато в чому під впливом поглядів Льва Толстого, звертається до глядача з утопічною проповіддю духовного протесту проти зла, проголошує велич жертви в ім'я ідеї. На перший погляд, Пілат перемагає Христа, який Сам є втіленням Істини. Але Істина

доступна лише тим, хто готовий її почути та сприйняти.

Картина не дає жодної відповіді, запитання залишається риторичним.

М. М. Ге говорив: "Картина - не слово. Она даєт одну минуту, и в этой минуте должно быть всё - а нет, нет и картины". Цей вислів характеризує розуміння художником мистецтва і його виразності, свідчить про необхідність досконалості форми, що може одразу (за мить) розкрити перед глядачем всю ідейну глибину твору. І це, безсумнівно, філософія мистецтва нашого часу, коли візуальний образ має бути максимально містким та переконливим, можливо, навіть шокуючим, щоби бути сприйнятим глядачем. Остання картина М. Ге "Голгофа" (у перекладі з латинської "череп"), "любне місце", над якою художник працював у 1893 р., залишилась незавершеною.

1 червня 1894 р. Микола Миколайович Ге пішов з життя.

Твори М. Ге не були по-справжньому прийняті в кінці

XIX ст., але знайшли гідне визнання у XX ст. Складний творчий шлях художника став однією із ланок, що пов'язують академізм XIX ст. та нове мистецтво XX-XXI ст. М. Ге називають передвісником експресіонізму - художньої течії XX ст. У Ге виявилось багато наступників. Відгуки його мистецтва можна знайти в діапазоні від М. О. Врубеля до С. М. Романовича. Великими прихильниками його творчості та послідовниками його художньої і життєвої філософії були вихованці школи малюнку Миколи Мурашка (С. Костенко, В. Замірайло, А. Курінний, Г. Бурданов, С. Яремич, Л. Ковальський, І. Пархоменко та інші.)

Відомі роздуми М. Ге про необхідність пошуку "живої форми" як живої води для художника. Його вирізняла цілеспрямованість до ідеалу, що приводив би форму та зміст до справжнього єднання. М. Ге продовжував ці пошуки все життя, у різних жанрах, від класицизму до романтизму, і, нарешті, у виборі реалістичного шляху в пізніх творах, які можна назвати вже експресіоністичними. Вся його творчість просякнута ідеєю добра та любові, тому життя та творчість художника так цінують у наш час.

**К. О. Ненахова,
Клуб "Дорогами до прекрасного"**

ТУГА

Хвилини скорботи

На 81-му році пішла з життя Скрипченко Ніна Семенівна, одна з активісток клубу "Дорогами до прекрасного", ст. викладач кафедри іноземних мов ф-ту МЕІМ.

Ніна Семенівна - візирець інтелігентності, людина високої культури та професійності. Прожила цікаве й насичене життя. Народилася 16.05.1931 року в м. Воронежі. У повоєнні роки сім'я переїхала до Львова. Мати викладала англійську у Львівській політехніці, а батько був одним із організаторів створення кондитерської фабрики "Світоч". Вищу освіту Ніна Семенівна здобула у Львівському університеті імені Івана Франка на факультеті англійської філології. Досконало володіла французькою, англійською та німецькою. Читала світових класиків в оригіналі.

Оскільки була дружиною військового, то географія трудового шляху обширна: 1958-1963 рр. - Німецька демократична республіка, 1965-1973 рр. - Луганський педінститут, 1973-1975 рр. - Куйбишевський педінститут, з 1975 р. - викладач іноземних мов Київського університету імені Т. Шевченка, а у 1979-1988 рр. викладала англійську в Інституті народного господарства, кілька років викладала англійську працівникам "Інкомбанку", 1997-2006 рр. знову ст. викладач тепер уже Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана.

Члени клубу "Дорогами до прекрасного" охарактеризували Ніну Семенівну Скрипченко як прекрасного знавця живопису, музики і літератури. Незабутніми залишилися її захоплені доповіді на засіданнях клубу: "Творчість Моцарта", "Анна Ахматова", "Життя та творчість Марини Цветаєвої" та інші.

Висловлюємо співчуття чоловікові та дочці, які втратили віддану дружину й турботливу, ніжну матір.

Світла пам'ять про душевну, чуйну, життєрадісну й відповідально професійну людину залишиться у серцях друзів та колег.

Клуб "Дорогами до прекрасного"

З 1996 р. у КНЕУ працював токарем Белов Петро Іванович - майстер, який мав не тільки золоті руки, а й неабиякий дар до віршування. Чимало його віршів покладено на музику і виконано самодіяльним хором заводу "Арсенал", де він працював раніше. Вірші його увійшли до ювілейних університетських колективних збірників "Багатобарвне Літо", "Вітрила натхнення". Видав авторську поетичну збірку "А гори бегут". Бував гостем клубу "Дорогами до прекрасного", читав свої нехитрі за тематикою, але такі душевні поезії, сповнені одвічної народної мудрості.

Нещодавно Петро Іванович пішов із життя. Хай доброю згадкою про людину і поета живе його слово:

*Летать над нивами лелеки
У невідому синю даль,
Неначе юність, що далеко
І не повернеться, на жалю...*

*І зрілість віку неповторна!
Теж пролітає наче мить,
І я сумую непритворно,
Зітхаю, дивлячись в блакить.*

*Життя коротке у людини,
І те дається тільки раз...
Тож будьмо вдячні цій данині
І я, і ти, і кожен з нас!*

*З вдячною пам'яттю колектив клубу
"Дорогами до прекрасного"*

ВІТАЄМО

Людмилу Григорівну Прусову з прекрасним ювілеєм!

У січні відзначила свій ювілей Людмила Григорівна Прусова, старший викладач кафедри педагогіки та психології.

Людмила Григорівна працює в університеті з 1994 року.

У 1975 році вона закінчила Ленінградський інститут водного транспорту (інженерно-економічний факультет), отримала освіту за спеціальністю інженера-економіста.

У 1992 році закінчила Київський національний університет ім. Т. Г. Шевченка, отримала освіту за спеціальністю економіста, викладача економічних дисциплін.

З 1993 року працювала в Інституті системних досліджень освіти Міністерства освіти України методистом вищої категорії відділу економіки управління освітою. Потім працювала в СІТУ № 10 викладачем політичної економії, заступником директора з навчальної роботи, викладала курс "Основи ринкової економіки".

Має педагогічне звання "Викладач-методист" ("Вчитель-методист" - вище звання для викладачів середньої ланки освіти).

Педагогічний шлях у Людмили Григорівни був важким і напруженим. Їй доводилось багато працювати, вона досягнула відмінних успіхів - і ця праця була відзначена нагородою "Відмінник профтехосвіти". Людмила Григорівна відома і znana серед освітянської спільноти України. Вона вперше в незалежній Україні створила програму для викладачів економіки для середніх професійно-технічних навчальних закладів.

За цими роками стоїть шлях її професійного та особистісного становлення.

Людмила Григорівна - неординарна, творча особистість, прекрасний педагог, закоханий у свою справу, людина компетентна і відповідальна, доброзичлива та вольова.

Роки роботи в КНЕУ (кінець 90-х-початок 2000-х рр.) були дуже плідними. За цей період нею опубліковано 4 навчальні посібники з економіки (обсягом 80 др. а.) з використанням сучасних методичних підходів до презентації навчального матеріалу ("Економіка. Тренінг курс", "Економіка в

вопросах и ответах" та ін.)

Вона була ініціатором створення на кафедрі програми тренінг-курсу "Сучасні методи навчання" для викладачів університету, що реалізувалася впродовж багатьох років. Під її керівництвом було апробовано перший варіант програми.

Людмила Григорівна проводила також активну позааудиторну роботу, втілюючи у навчально-виховний процес і широко розповсюджуючи в засобах інформації новітні навчальні технології.

Вона є ініціатором відкриття молодіжного клубу "Оазис", що був створений на базі ФІСІТУ. Форми проведення занять у ньому були найрізноманітніші - від теоретичних семінарів до творчих зустрічей, вечорів відпочинку та тематичних пікніків.

Її філософія досить проста: "Завжди працювати ще краще". І це їй вдається бездоганно, а найкраща нагорода - ставлення її студентів. Вона несе їм знання не тільки з курсу методики викладання економіки, але й материнську любов та корисні рекомендації у подальшому професійному та особистому житті.

Одного разу кореспондент прес-центру КНЕУ поставив Людмилі Григорівні запитання: "Яке Ваше кредо у житті?". На що вона відповіла: "Перемагає той, хто вміє змінюватись! Люблю бути першою в усьому, тому хочу постійно змінюватись. Легко переймаю новий досвід, нові напрями діяльності. Життя в цілому - це оновлення, тому і моя свідомість - це невинне оновлення".

За її плечима багатолітній досвід і визнання, багато добрих справ та звершень, а головне - вдячних учнів, студентів та колег.

Свій психолого-педагогічний талант вона спрямовує не лише на студентську молодь, а й підживлює ним родинне вогнище: вона чудова бабуся і дбайлива мати.

Можна тільки "по-білому" позаздрити її незгасимій молодості, енергії та оптимізму, здатності знаходити в собі сили їх досягнути.

Від душі бажаємо Вам, шановна Людмилу Григорівно, залишатися такою ж привабливою, спортивною, енергійною та сильною духом. Нехай Ваша плідна праця, завдяки якій багато речей знаходять свій сенс у житті, буде щедрою на життєдайні плоди, повагу та любов. Від щирого серця бажаємо, щоби всі Ваші справи були невідкладні, плінні та змінили покоління.

Хай щастить Вам у житті, роботі, спілкуванні з колегами та студентами, хай доля дарує ще багато творчих сил і задумів, міцного здоров'я, нев'янучої молодості та яскравого життя. Хай здійснюються всі Ваші мрії та сподівання!

Колектив кафедри педагогіки та психології

З найкращими побажаннями!

Найкрасивішу і найпривабливішу чарівну жінку, прекрасного педагога, чуйну, мудру і щирі Галину Анатоліївну Ямборко вітаємо зі славним ювілеєм.

Галина Анатоліївна у 1983 році закінчила Львівський торговельно-економічний інститут. Працювала в Міжнародному інституті менеджменту.

Набутий практичний досвід і отримані теоретичні знання стали запорукою успішного захисту кандидатської дисертації.

З 2005 р. на педагогічній роботі в нашому університеті. Наполегливість, висока працездатність, постійна самоосвіта, відповідальність та принциповість викували професійного фахівця, Викладача з великої літери.

Вам під силу навчально-педагогічна та наукова робота різнопланового характеру: під Вашим керівництвом підготовлено кандидатські та дипломні роботи. З-під Вашого пера вихо-

дять прекрасні наукові роботи, статті.

Галина Анатоліївна користується заслуженим авторитетом серед колег, її дуже люблять і шанують студенти, завжди з радістю приходять на консультації і отримують прекрасні знання, поради.

Щира і чесна, добросовісна та уважна, чуйна і сентиментальна завжди приходиться усім на допомогу.

Сердечно зичимо Вам вічної молодості, радості та краси. Велике спасибі Вам за тепло серця, за ласку і мудрість, за ніжність і привітне слово. Нехай поруч будуть лише добрі люди!

Нехай кожен день буде сонячним і радісним, нехай довкола Вас панують любов і гармонія, а на Вашу честь розквітають квіти й звучить музика.

Хай у Вашій оселі завжди панують злагода, добробут і Боже благословення.

*Хай Матір Божа Вас охороняє
Господь із неба щастя посилає,
Хай буде здоров'я міцне, як граніт
На многая, многая, многая літ!*

*Нехай у долі будуть дальші ювілеї,
Ще більше літ зозуля накує,
Щоб чути пісню юності своєї,
Допоки Бог життя на те дає.*

Колектив кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах і економічного аналізу

ЮВІЛЕЇ

У переддні свят

Грудневі ювіляри:

Гордєєва Тамара Федорівна, доцент кафедри міжнародної торгівлі

Жила Василь Йосипович, двірник господарського відділу корпусу № 5

Жлуктенко Володимир Іванович, доцент кафедри ЕММ

Карбовська Світлана Яківна, інспектор відділу ОЗНП навчального центру

Кульчицька Лариса Юріївна, завідувач відділом бібліотеки

Ляпіна Ірина Юріївна, старший викладач кафедри інформатики

Мацюк Галина Іванівна, швейцар ФСК "Економіст"

Постоєнко Ганна Павлівна, робітник високої кваліфікації дільниці поточного ремонту

Сидоренко Олена Іллівна, завідувач гуртожитком № 5 студмістечка

Тимошевська Людмила Дмитрівна, доцент кафедри політичної економії ОЕФ

Фещенко Валентина Михайлівна, професор кафедри історії економічних вчень та економічної історії

Харченко Олена Семенівна, прибиральниця студмістечка гуртожитку № 5

Січневі ювіляри:

Афтанділянц Віра Володимирівна, старший викладач кафедри менеджменту

Барнюк Оксана Едуардівна, старший лаборант кафедр історії та теорії господарства

Волкова Галина Миколаївна, бухгалтер 1-ої категорії бухгалтерії

Воронова Марина Олександрівна, доцент кафедри бухгалтерського обліку

Головка Тетяна Василівна, професор кафедри обліку підприємницької діяльності

Деркачова Віра Володимирівна, гардеробниця господарського відділу корпусу №2

Зарицький Микола Віталійович, провідний інженер служби головного інженера

Калиновська Тамара Олександрівна, методист вищої категорії НМЦКЕО

Князева Алла Миколаївна, провідний інженер котельні

Коломієць Григорій Геннадійович, водій відділу автотранспорту

Лемешко Наталія Василівна, прибиральниця корпусу по пр.Перемоги,10

Лещенко Віктор Васильович, робітник високої кваліфікації служби головного енергетика

Маринюк Марія Людвігівна, завідувач відділом бібліотеки

Петренко Василь Іванович, робітник високої кваліфікації гуртожитку №1 студмістечка

Познахарев Сергій Андрійович, старший вик-

ладач кафедри фізичного виховання

Прилипо Сергій Іванович, доцент кафедри міжнародних фінансів

Прусова Людмила Григорівна, старший викладач кафедри педагогіки та психології

Русецька Валентина Григорівна, прибиральниця господарського відділу корпусу №3

Свідінський Валентин Леонідович, інженер 1-ої категорії корпусу по пр.Перемоги,10

Смолянук Володимир Федорович, завідувач кафедри політології і соціології

Столярчук Григорій Васильович, охоронець служби охорони

Танигін Григорій Іванович, старший викладач кафедри регіональної економіки

Якушенко Галина Іванівна, двірник господарського відділу корпусу №7

Ямборко Галина Анатоліївна, доцент кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу

Хлівний Володимир Кирилович, декан фінансово-економічного факультету

Чейшвілі Наталія Юріївна, гардеробниця господарського відділу корпусу №1

Чук Людмила Георгіївна, доцент кафедри регіональної економіки

Шабаліна Ірина Василівна, асистент кафедри інформатики

Яременко Ганна Сергіївна, завідувач сектором бібліотеки